REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MAY 13, 1966 — No. 749 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Hoop voor de toekomst

De studenten aan de verschillende high schools in het district London, Ontario, zijn een ervaring rijker geworden. En hun ouders eveneens.

Enkele weken geleden was daar een paasvacantie-conferentie belegd. Of voor zoiets belangstelling zou bestaan was eigenlijk maar een grote vraag. Het was duidelijk, dat verscheiden ouders er veel voor voelden om hun kinderen daarheen te zenden. Maar er was onder de studenten, althans onder sommigen van hen, een zekere terughoudendheid. Dat is niet zo onbegrijpelijk. Maanden aaneen komen deze jongelui thuis uit school en het eerste wat zij kunnen gaan doen is hun huiswerk maken. De een moge dit vlugger doen dan de ander, maar een feit is, dat velen tot laat in de avond aan hun werk zitten. Om dan, als het eindelijk vacantie is, naar een studentenconferentie te gaan, waar over het "christen-zijn" gesproken zal worden, is voor menige student nu precies iets teveel gevraagd.

Zij zullen ook wel niet allen zijn gegaan. Maar die er heen zijn gegaan, zijn zo verrukt teruggekeerd, dat zowel de ouders als de studenten zelf erover verbaasd waren.

"In Christian Courier" van deze week is een kort verslag gepubliceerd van deze conferentie. Tevens is de openingsspeech van professor Van der Laan afgedrukt. Als men dit aandachtig leest, maakt de verbazing plaats voor dankbaarheid.

Wij klagen wel eens te vlug, dat er tegenwoordig bij de jongeren niet veel "meer bij zit". Als jongelui gegrepen worden door zulk een appèl op hun christelijk belijden en beleven, als ze in gloed kunnen komen door zulk een klaar en fascinerend getuigenis omtrent de dienst aan de Heiland, dan is er hoop, veel hoop voor de toekomst.

☆ ☆ ☆

Politiek respekt

Het heeft er verleden week wel even om gespannen in de regeringsgebouwen te Ottawa. Er was (weer eens) een motie van wantrouwen ingediend, maar ditmaal leek het er op, dat het moeilijk zou zijn voor het kabinet Pearson om deze motie te overleven.

Daar kwam nog bij, dat de minister-president ziek was. Dus moesten de andere liberale ministers de verdediging vormen. Opvallend was, dat die ministers er blijkbaar niet veel voor voelden om hun chef te verdedigen. Te langen leste heeft de minister van buitenlandse zaken iets gezegd, maar dit was niet doorslaggevend. Hoewel nog niet hersteld is minister-president Pearson de volgende dag toch maar gekomen. En hij heeft zijn regering gered.

Waarom het zo hachelijk leek? Wel, de minister-president werd ervan beschuldigd de politie te hebben gevraagd of er soms schandalen of schandaaltjes bekend waren waarbij zijn politieke mede- of tegenstanders betrokken waren.

Dit leek natuurlijk erg donker. De politie zou dan vertrouwelijke mededelingen moeten doorgeven voor politiek gewin. Wat dan voorop zou staan was niet rechtshandhaving, maar politieke munt. En dit was in de ogen van velen in The House of Commons ontoelaatbaar.

Maar wat bleek het geval te zijn? Mr. Pearson heeft duidelijk gemaakt, dat toen in 1964 de Rivard-affaire te berde werd gebracht, het hem duidelijk was geworden, dat regeringspersonen inderdaad met de onderwereld te maken hadden. Dat had hem grotelijks verontrust. Toen bleek, dat de beschuldigingen althans ten dele waar bleken, heeft hij inderdaad de politie (de R.C.M.P.) gevraagd hem alsjeblieft in te lichten, of er meer van zulke gevallen waren. Zou dit zo zijn, dan zou een grondige schoonmaak en opruiming noodzakelijk zijn.

Dit is dus heel iets anders dan een poging om in troebel water te vissen. Het bleek dan ook, dat de meerderheid van de volksvertegenwoordiging (133 tegen 106) deze overweging respekteerde.

De regering in Ottawa heeft het dus weer overleefd.

Tot hoe lang? Mr. Diefenbaker zou Mr. Diefenbaker niet zijn, als hij hiermee de strijdbijl begroef.

Het zou goed zijn, als men in Ottawa nu ook eens inzag, dat het Canadese volk moe wordt van dit politieke geharrewar. Zou men daar nu heus niet inzien, dat het met dit spel al moeilijker wordt om respekt op te brengen voor politieke leidslieden?

☆ ☆ ☆

Weer een stap verder

Het gaat er op lijken, dat er een wedstrijd onder moderne theologen aan de gang is, wie de sterkste woorden kan gebruiken waarin het christelijk geloof wordt geloochend.

Er is nu een Anglikaanse dominee, die gezegd heeft, dat aangezien het bestaan van God niet bewezen kan worden, God daarom zonder betekenis is in de moderne wereld.

De zogenaamde "death-of-God" theologen kunnen zich desnoods nog verweren, door te zeggen, dat zij, los van conventionele begrippen, opnieuw willen ontdekken wie God is. De Rev. Ernest W. Harrison van de Holy Trinity Church in Toronto (let op die naam!) laat er echter geen twijfel over bestaan. Hij zei: "For me the word of God expresses nothing of value." Hij stelde voor om in de plaats van "ik geloof in God" voortaan te zeggen "ik geloof in het leven."

Arme dominee.

En arme kerk, die zo'n dominee heeft, en hem tolereert.

Want christen-zijn — of men nu anglikaan of reformed, presbyterian of christian reformed is — christen zijn is toch voor God te leven.

Maar als ambtsdragers nu gaan zeggen, dat God zonder betekenis is in de moderne wereld, en als zij beweren, dat het Woord van God geen enkele waarde bevat, welke boodschap hebben zij dan nog te brengen?

De reverend Harrison is een stap verder gegaan.

Modernisme is een hellend vlak. Van God àf

Een beeld van de jaarlijkse herdenking op 4 mei op de Grebbeberg ter nagedachtenis aan de gesneuvelden van de Koninklijke Landmacht: Luitenant Generaal F. van der Veen, Chef Generale Staf, plaatst een krans aan de voet van het monument (rechts).

Getuigen te Jeruzalem

door Dr. Simon Kistemaker

Vlak voor Zijn hemelvaart gebood Jezus Zijn discipelen Jeruzalem niet te verlaten, doch te wachten op de belofte van de Vader, opdat zij gedoopt zouden worden met de Heilige Geest. En wanneer de Geest over hen gekomen zou zijn, moesten zij van Jezus getuigen te Jeruzalem, in geheel Judea en tot het uiterste der aarde.

Lezen we nu het geschiedenisboek van de oud-christelijke kerk, *de Handelingen der Apostelen*, dan vinden we in de eerste hoofdstukken enkele gegevens over de enorme groei van de kerk te Jeruzalem. Uit het betrekkelijk kleine groepje volgelingen van Jezus—ongeveer honderdtwintig personen—groeide de gemeente tot meer dan drie duizend op de Pinksterdag. Enige tijd later werd een aantal van ongeveer vijf duizend mannen gelovig. Er wordt in Handelingen niets gezegd van huisgezinnen, maar het is niet onmogelijk het aantal vijf duizend in groter verband te zien. Velen werden in die dagen lid van de kerk te Jeruzalem en een schatting dat de gemeente aldaar uit vijftien tot twintig duizend leden bestond vóór de grote vervolging na de dood van Stephanus is niet overdreven. Doch na de vervolging wordt in Handelingen weinig van de Jeruzalemse gemeente verteld.

Valt er dan niets meer te vertellen over het kerkelijk leven te Jeruzalem en in Judea en Samaria?

• • •

"De oudtestamentische boeken richten zich steeds meer naar het land Kanaän en het volk Israël, dat hier naar Gods toezegging wonen mag, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, van Dan tot Berseba (I Kon. 4:25; Micha 4:4). Deze geschriften vertellen van de gang naar dit land, van het wonen er in en van het weerkeren tot dit land, na de periode van de ballingschap. De auteurs, in of buiten Palestina vertoevend, zijn altijd vervuld van gedachten over het land der vaderen, de erfelijke bezitting .

In het Nieuwe Testament is deze richting juist andersom. Nadat de heilsfeiten, die in de volheid des tijds hebben plaatsgehad, uitvoerig zijn vermeld, wordt aanstonds de aandacht gevraagd voor de mannen, die als herauten van Koning Jezus Christus getuigen van de overwinning, die in lijden en dood voor een wereld in zonde en schuld werd verworven, en die buiten Palestina vooral in de landen rondom de Middellandse Zee de boodschap van de vergeving der zonden doorgeven. Op tweeërlei manier wordt deze verkondiging in de heidenwereld geaccentueerd. Niet alleen wordt in de geschiedschrijving van Lucas en in de apostolische brieven aan de gemeenten met grote nadruk gewezen op de nieuwe ontwikkeling en de grootse perspectieven, die zich openen, maar ook wordt op opvallende wijze een stilzwijgen bewaard over de gebeurtenissen, die vóór en na de verwoesting van Jeruzalem toch en geweldige indruk op de christenheid ook buiten Palestina moet hebben gemaakt. In het buiten beschouwing laten van de lotgevallen van de Palestijnse kerk wordt nog eens te meer de betekenis van de voortgaande verkondiging tot de einden der aarde onderstreept.*

• • •

Ofschoon de Handelingen der Apostelen en de apostolische brieven weinig gegevens bieden over de kerken in Palestina, is er uit andere bronnen veel te vertellen over de grote moedergemeente te Jeruzalem en de kerken in de vele plaatsen van Judea en Samaria.

In een populair geschreven pocketboek van 268 bladzijden geeft Dr. H. Mulder, predikant bij de Gereformeerde Kerk te Delft, een stukje kerkhistorie van de Palestijnse kerk. Voor het schrijven van dit boek heeft hij zijn materiaal verzameld uit de boeken van de oude kerkvaders; ook hebben de recente opgravingn in Palestina en daarmee gepaard gaande vondsten hem grote diensten bewezen.

Zo bestond het vermoeden dat de stad Jeruzalem tot aan de verwoesting in 70 een grote christengemeente bezat. Enkele jaren terug durfde men, op grond van vondsten in verschillende grafkamers rondom Jeruzalem, de bewering uitspreken dat Jeruzalem toen ongeveer 120.000 inwoners moet hebben gehad. Opgravingen verricht door bekwame archeologen toonden beenderenkisten met opschriften die aan christelijke herkomst geen twijfel overlaten. En wat de tijd waarin de opschriften aangebracht werden betreft tast men ook niet in het duister, daar men bij de beenderenkisten restanten van lampen en een munt van koning Agrippa I, geslagen in 42, gevonden heeft.

De christengemeente heeft het beleg en de daaropvolgende verwoesting van Jeruzalem niet meegemaakt. De traditie leert dat de christenen enige tijd voor de inneming van de stad gevlucht zijn naar het Overjordaanse en in het stadje Pella een veilig onderdak gevonden hebben. De komst van de Romeinen maakte echter een eind aan het bestaan van de gemeente te Jeruzalem. Op bevel van de opperbevelhebber Titus werd de stad met de grond gelijk gemaakt. Aanvankelijk had Titus het tempelcomplex willen sparen, doch toen een van zijn soldaten getergd door het fanatieke verzet der Joden op 10 augustus 70 een brandende fakkel in een vertrek bij het heilige der heiligen wierp, was de tempel spoedig een prooi van de oplaaiende vlammen. Voor Jood en christen was dit een droeve dag. Men moest denken aan de ballingschap onder Nebukadnezar. "Indien ik u vergete, o Jeruzalem" (Ps. 137:5).

Gedurende meer dan tweehonderdvijftig jaar had de christelijke kerk in Jeruzalem—dat in de loop der tijd weer werd opgebouwd—en in de omliggende dorpen en steden met grote moeilijkheden te kampen. Men had gedurig met meedogenloze vijandschap en wrede vervolgingen te maken. Aan het einde van de vervolgingen waren de christenen in Palestina slechts weinigen in getal.

Doch tijdens de regering van keizer Constantijn de Grote had een omkeer plaats van ingrijpende betekenis. Nadat Constantijn in 312 tot het christendom overgegaan was, voltrokken de veranderingen zich ten gunste van de christelijke kerk te Jeruzalem. In 326 liet de keizer een kerk bouwen op de plaats waar Christus uit de doden was herrezen. Deze kerk werd een complex van gebouwen die de traditionele heuvel van Golgotha en het graf van Jezus besloegen. Hier moet nog bij vermeld dat de moeder van Constantijn, Helena, voor het bouwen van kerken op de Olijfberg en te Bethlehem maatregelen genomen had.

Palestina was eensklaps het heilige land geworden. Pelgrims, architecten en kunstenaars kwamen overal vandaan, om de heilige plaatsen, waar Jezus geleerd had, weer tot een levendige herinnering te maken. De rijkdommen der wereld werden in grote sommen toegevoerd; alles werd gebruikt voor de bouwactiviteiten in Jeruzalem, Judea, en zelfs in Galilea. Men stelde belang in het verfraaien van het Christendom, doch van een opbouw van de christelijke kerk was in de dagen van Constantijn de Grote geen sprake. Geld werd besteed aan het bouwen van kerken, niet aan de verkondiging van de verlossing in Christus.

"De christenen dachten niet aan hun opdracht tot verkondiging van het evangelie, die nog wel in dit land uit de mond van Christus bij de hemelvaart had weerklonken: 'Gij zult Mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde.' De activiteit richtte zich vrijwel uitsluitend op het bewaren en restaureren van plaatsen, die weliswaar eenmaal een zekere rol hadden vervuld, toen de stroom van de heilsgeschiedenis zich door de steden en dorpen van het Joodse land voortbewoog, maar die toch niet meer dan de weg aanduidden, waarlangs God Zijn zegen deed komen."

• • •

Dit interessante boek leert ons analogisch een waardevolle les. Palestina had in de eerste eeuwen van de christelijke jaartelling ontzaglijk veel kunnen betekenen voor de verbreiding van het evangelie. Men had een beroemde bibliotheek te Caesarea, die tot in de zesde eeuw van grote invloed was. Men zag grote geleerden in de christelijke kerk van Palestina, om alleen Hieronymus, de vertaler van de Vulgaat, maar te noemen. Men had kloosters vol heiligen, scholen vol studenten. Men had mankracht en materiaal, want aan de zegen des Heren was de kerk niets te kort gekomen.

Tragisch is dat men deze grote rijkdom van geestelijke gaven voor zichzelf hield. Er werd niet aan zending gedacht; uitbreiding van de kerk was iets ongehoords; en bijbelvertalingen verschenen niet. Het christendom in Palestina bleef steriel—van "getuigen te Jeruzalem" wist men niet.

Geen wonder dat het Mohammedanisme een gemakkelijke "heilige oorlog" kon voeren tegen de in-zichzelf-gekeerde christenen van Palestina. Het christendom had zijn kans gemist. Het had nimmer invloed uitgeoefend op de wereld waarin de Palestijnse kerk leefde. Van deze kerk heeft Jezus kunnen zeggen: "Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood" (Openb. 3:1).

Moge dit oordeel nimmer over ons worden uitgesproken. Wij zijn rijk en verrijkt, wij hebben aan niets gebrek, doch wij leven temidden van een wereld van ellende, honger, en geestelijke armoede. Laat ons dan ijverig zijn en met onze geestelijke en materiële schatten een invloed ten goede wezen in een wereld verloren in zonde en schuld.

---

* Dr. H. Mulder, *Geschiedenis van de Palestijnse Kerk*, Kampen: J. H. Kok, N.V., 1966.

LEZERS SCHRIJVEN

Dear Sir,

Congratulations with a magazine, or weekly, like Calvinist Contact. I wished we could have something of that contents!

Just happened to find (issue of Jan. 28) short article (by A.B.) on "Kerk onder het Zuiderkruis." I was glad that we are not forgotten!

Not all the facts are correctly stated, though: before Rev. Schep came, there was already the official contact of the Geref. Kerken in Nedl. and two "Geref." ministers were working on the mainland Rev. Schep has only ministered Tasmania).

Just as well happy that Canada knows of their little sister!

God bless you!

(Rev.) Joh. vander Bom
Kingston, Tasmania
Australia.

Voor al Uw
Verzekeringen
Auto-, Brand-, Ongevallen- en
Ziekteverzekering
(met wekelijks inkomen)
en alle andere verzekeringen
Mac. Vanderhout
Insurance Agency Ltd.
795 KING STREET EAST — HAMILTON, ONT.
PHONE LI 4-2837

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
58 Warwick Rd., Stoney Creek, Ont.

ER IS NIETS NIEUWS ONDER DE ZON

Het is weer voorjaar. De schoonmaak is bij de meesten weer achter de rug. Wat een opgelucht gevoel hebben we dan, als alles weer achter de rug is. Met een opgeruimd gemoed gaan we de zomer weer tegemoet.

Houdt u er ook zo van om in oude papieren te snuffelen als u aan 't schoonmaken bent?

Er zijn dingen die je soms jaren kunt bewaren. Zo kwam ik dit keer een inleiding tegen over het leven van Dr. Abram Kuyper. Het was gemaakt ongeveer 20 jaar geleden. Nieuwsgierig wat ik als "teenager" over deze bekende figuur geschreven had, kon ik het niet nalaten het te lezen.

Zo las ik dan dat Dr. Kuyper zo'n grote liefde voor zeelieden en scheepvaart. Maar daar zijn vader (een Hervormd predikant) een beroep aannam naar Leiden, viel zijn plan in duigen en kwam hij in Leiden op het gymnasium. Dr. Kuyper was nog maar 17 jaar toen hij ingeschreven werd als student aan de Leidse universiteit. Hij was een goed student, de professoren waren erg tevreden over hem. Maar verschillende van hen waren modern.

Vooral prof. Scholten was een grote voorstander van het modernisme. Hij gaf Kuyper een uitstekende kennis van de Gereformeerde theologie, maar de leer was fout. Zo werd Kuyper op een dwaalweg gebracht. Het ging zelfs zover, toen professor Rauzenhof op zijn college de lichamelijke opstanding van Christus loochende, dat ook Kuyper met de andere studenten mee applaudiseerde.

Toen ik dit las kwamen mij de woorden van de Prediker in gedachten: "Er is niets nieuws onder de zon". Als wij denken aan de tijd waarin wij leven, dat het modernisme aan alle kanten opgang probeert te maken.

Maar God liet Kuyper niet los. Hij opende zijn ogen voor de rijke schatten die in de reformatorische theologie verborgen lagen. Het heeft veel strijd gekost, maar hij heeft gekozen voor de Gereformeerde belijdenis. Later in zijn leven heeft hij veel gestreden op verschillend terrein. In de schoolstrijd en als leider van de A.R. Partij.

Later, toen hij als predikant stond in Amsterdam, voerde hij een voortdurende strijd tegen de moderne predikanten. In 1881 weigerde hij het aannemen van moderne lidmaten. Toen deze toch trachtten lid te worden, gaf dat feit aanleiding tot de Doleantie.

De Doleantie was de verwerping van het modernisme. Door deze strijd is de vrije kerk ontstaan. Van deze kerk maken wij vandaag aan de dag ook deel uit. Soms vraag je jezelf wel eens af "Hoe lang nog?". Heeft ons leven hier in Canada niet iets weg van Dr. Kuypers leven? Eerst heeft hij zijn ideaal opzij moeten zetten, wat velen van ons ook hebben moeten doen. Verder heeft hij moeten strijden op allerlei gebied van het leven. Laten wij er allen een voorbeeld aan nemen en alles niet te licht opnemen.

God eist van ons dat wij leven naar Zijn wil. Als wij dat doen, dan weten wij ook dat God door alles heen Zijn kerk in stand houdt.

Ruim honderd jaar geleden werd er al gestreden tegen het modernisme. Op 't ogenblik is het nog zo, misschien in een andere vorm, maar in wezen hetzelfde. Het is goed om de kerkgeschiedenis eens te bestuderen, ook op onze verenigingen.

Laten wij nooit vergeten dat er veel gestreden is voor onze vrijheid.

Wij kunnen niet met een boekje in een hoekje gaan zitten, of al onze vrije tijd besteden in een gemakkelijke stoel bij de T.V.

Maar laten wij allen medewerkers zijn in het Koninkrijk van Jezus Christus. Dan kunnen we ook van harte zeggen en zingen: "Faith of our fathers living still."

Mrs. L. Berghout.

•

Convention

On May 25th we hope
— As ladies of the Federation —
To have our third Convention Day,
That's quite a Celebration!
We think that all the members
Of the various societies
Would like to think ahead a bit
And keep this big day free.
The program has been organized
And seems to be in order.
The speaker for the morning is
Rev. Hielema from Forest.
The Drama Club from Hamilton
Is willing to perform,
"The Diary of Anne Frank",
It's going to be "enorm".
We'd like to see you all that day,
Joined in the Christian Fellowship.
I'm sure it would be well worth while
To make this scenic trip.

E. W.

OMSIP aanmeldingsperiode verlengd tot 16 Mei

Ontario's Minister van Gezondheid Dr. M. B. Dymond heeft meegedeeld, dat inwoners van de provincie voor volledige verzekering en uitkeringen onder het Ontario Medical Services Plan in aanmerking komen per 1 juli mits zij zich aanmelden vóór 16 mei.

"Het Plan is geslaagd," verklaarde de Minister. "Het aantal inschrijvingen beloopt reeds meer dan 1,100,000 van onze provinciegenoten."

Dr. Dymond, evenwel, vervolgde dat een groot aantal inwoners had meegedeeld aan de OMSIP te willen meedoen maar wegens allerlei redenen het aanmeldingsformulier nog niet hadden ingezonden. De aanmeldingsperiode was daarom met twee weken verlengd opdat ook deze personen nog verzekerd kunnen zijn als het plan op 1 juli in werking treedt.

"De datum van 16 mei is finaal," zei de Minister. "De aanmeldingsdatum kan niet verder verschoven worden, omdat het zelfs met de meest moderne hulpmiddelen tijd neemt zo'n vloed van aanmeldingen te behandelen."

De verlenging betekent dat de inwoners die reeds hebben ingeschreven én degenen die nog voor 16 mei inschrijven, bij OMSIP verzekerd zullen zijn vanaf 1 juli.

Inwoners van Ontario die inschrijven na 16 mei hebben een wachttijd van drie maanden voordat zij gerechtigd zijn uitkeringen onder de OMSIP verzekering te ontvangen, zei Dr. Dymond.

Registratie bevestigingen worden spoedig verzonden

Personen die zich reeds aangemeld hebben behoeven dit niet opnieuw te doen.

Dr. Dymond deelde mee dat hun formulieren momenteel behandeld worden en registratiekaarten zeer binnenkort per post toegezonden zullen worden.

Pensioentrekkers

Vele pensioentrekkers vallen automatisch onder OMSIP, doch de meesten dienen eerst een aanmeldingsformulier in te vullen en in te zenden.

Degenen die automatisch ingeschreven worden zijn zij die momenteel uitkeringen ontvangen van het Ontario Old Age Assistance Plan, en de pensioentrekkers die gerechtigd verklaard werden door het Ontario Department of Welfare. Deze gepensioneerden hebben hun OMSIP registratiekaarten reeds ontvangen.

Alle andere gepensioneerden moeten een aanmeldingsformulier invullen en inzenden om bij OMSIP verzekerd te **zijn.**

Indien U nog geen OMSIP registratiekaart hebt ontvangen, of nog geen aanmelding hebt ingezonden, dan dient U zich voor 16 mei te melden om verzekerd te zijn wanneer het Plan op 1 juli begint.

OMSIP VOORDELEN

OMSIP keert uit voor practisch alle doktersdiensten; uitkeringen omvatten o.a.:

- Dokterskosten aan huis, spreekuur en ziekenhuis.
- Diagnose en behandeling bij ziekte en ongevallen.
- Diagnose, behandeling voorafgaande aan operatie, operatiekosten en nabehandeling.
- Verloskundige hulp, omvattende voor- en nabehandeling (vanaf de dag van deelname).
- Verdoving en X-stralen voor onderzoek, operaties en andere behandelingen.
- Behandeling van beenbreuken en verstuikingen.
- Diensten van specialisten tegen vastgestelde vergoeding indien U door Uw dokter naar een specialist verwezen bent.
- Bepaalde tandheelkundige hulp in een ziekenhuis.

NOTITIE: OMSIP vergoedt niet de kosten van ziekenhuisverpleging. OMSIP is een aanvullende verzekering, niet een vervanging van het Ontario Hospital Plan. U dient onder het Ontario Hospital Plan verzekerd te blijven.

OMSIP VERZEKERT ONGEACHT LEEFTIJD, INKOMEN OF GEZONDHEID

OMSIP werd ontworpen om voldoende insurantie te verschaffen voor het betalen van doktersrekeningen en om zulk een verzekering beschikbaar te maken voor alle ingezetenen van Ontario, ongeacht hun leeftijd, inkomen of gezondheid.

De inschrijving is vrijwillig.

Het plan is bedoeld voor individuelen en hun gezinsleden en is geen groepsverzekering. (Groepsverzekering is een verzekering die een aantal personen tesamen kopen via hun werkgever, union, enz.)

Iedereen die 3 maanden in Ontario woonde vóór het moment van aanmelding is gerechtigd deel te nemen, met uitzondering van personen aan wie onder een andere wet doktersdiensten worden vergoed.

Deelnemers zijn vrij in het kiezen van hun dokter. Als een deelnemer buiten Ontario verblijft en doktershulp nodig heeft, dan betaalt OMSIP dit evengoed tegen door OMSIP vastgestelde tarieven.

Deelnemers die de premiebetaling voor het totale of gedeeltelijke OMSIP contract niet kunnen volhouden wegens werkloosheid, ziekte of handicap, kunnen verzoeken om een subsidie op de premie.

OMSIP IS VRIJWILLIG

AANMELDING IS NOODZAKELIJK

OMSIP is een vrijwillig plan en U kunt op elk moment voor Uw lidmaatschap bedanken.

De Regering daarentegen kan een deelnemer alleen afvoeren in geval van valse inlichtingen, misbruik van diensten, niet betalen van premies, of 3 maanden nadat een lid zich buiten Ontario vestigt.

VELEN KOMEN IN AANMERKING VOOR VOLLEDIGE OF GEDEELTELIJKE SUBSIDIE

Daar de bedoeling van de OMSIP wet is om voldoende medische insurantie te verschaffen aan alle inwoners van Ontario, is volledige of gedeeltelijke subsidie beschikbaar voor degenen die dit aanvragen.

AUTOMATISCHE SUBSIDIE

Vele inwoners en hun gezinsleden ontvangen automatisch een gratis lidmaatschap in OMSIP. Dit zijn degenen die reeds uitkeringen ontvangen onder andere wetten.

- The Blind Person's Allowances Act
- The Disabled Person's Allowance Act
- The General Welfare Assistance Act
- The Mothers' Allowance Act
- The Old Age Assistance Act
- The Rehabilitation Services Act

Automatisch lidmaatschap is eveneens geregeld voor "Old Age Security Pensioners" en van hen afhankelijken die gerechtigd zijn verklaard door het Ontario Department of Public Welfare.

SUBSIDIE OP VERZOEK

Personen die voor de laatste 12 maanden in Ontario wonen en over 1965 geen inkomstenbelasting verschuldigd waren ontvangen volledige subsidie.

Dit betekent dat indien deze personen een aanmeldingsformulier inzenden vóór 16 mei, zij zonder premiebetaling onder de OMSIP verzekering vallen vanaf 1 juli a.s.

Bovendien, velen die in Ontario woonden voor de laatste 12 maanden, komen voor gedeeltelijke subsidie in aanmerking, afhankelijk van hun belastbaar inkomen en aantal afhankelijke gezinsleden. (Zie onder.)

KOMT U VOOR GEDEELTELIJKE SUDSIDIE IN AANMERKING ?

Ja, indien U een alleenstaande bent en Uw belastbaar inkomen in 1965 minder dan $500 was.

Volledige premie	$60.00
Regering betaalt	30.00
U betaalt	$30.00

($7.50 per 3 maanden)

Ja, indien U één afhankelijk gezinslid hebt, en het inkomen van U beiden in 1965 minder dan $1,000 was.

Volledige premie	$120.00
Regering betaalt	60.00
U betaalt	$ 60.00

($15.00 per 3 maanden)

Ja, indien U een gezin hebt van 3 of meer, en het belastbare inkomen van Uw gezin in 1965 minder dan $1,300.00 was.

Volledige premie	$150.00
Regering betaalt	90.00
U betaalt	$ 60.00

($15.00 per 3 maanden)

Wat is belastbaar inkomen ?

Belastbaar inkomen is het bedrag van Uw jaarinkomen waarover U belasting moet betalen nadat de vrijstellingen voor afhankelijken en andere reducties afgetrokken zijn.

OMSIP aanmeldingsformulieren kunt U verkrijgen bij elk bankfiliaal of bij OMSIP, 135 St. Clair Ave. West, Toronto

CHOU-EN-LAI ZOEKT CONTACT MET SATELLIETLANDEN?

Door de bloedige anti-chinese revolutie in Indonesië heeft China veel van haar populariteit in Azië verloren. Zelfs Noord-Vietnam zoekt nu eerder hulp bij Rusland dan bij China. Op de jaarlijkse vergadering van de communistische landen was China nagenoeg uitgerangeerd.

Toch geeft Chou-En-Lai, de Chinese minister van buitenlandse zaken, de moed niet op. Half mei is hij van plan een bezoek aan diverse europese communistische landen te brengen. Allereerst wil hij een bezoek brengen aan Roemenië, het land dat op de vergadering van het wereldcommunisme verzoening tussen Rusland en China bepleitte. Daarna hoopt hij Maarschalk Tito te bezoeken, die, hoewel een communist, toch graag onafhankelijk wil zijn. Misschien ziet Chou-En-Lai hier nog iets in, hoewel hij heel goed weet dat Tito China allesbehalve welgezind is. Men verwacht dat hij ook nog naar Albanië zal gaan, het enige europese land dat niet vijandelijk tegenover China staat. Wat hieruit nog zal groeien is moeilijk te zeggen. Ongetwijfeld kan China 't niet bij de hedendaagse toestand laten, indien het een belangrijke rol in de wereldpolitiek wil spelen. Ergens moet Chou-En-Lai beginnen om de brokken bij elkaar te rapen. Indien hij een verbroederende houding kan kweken ten opzichte van de satellietlanden, die nu niet bepaald zo'n prettige herinnering aan Rusland bewaren, dan zal hij dit niet nalaten. Want China moet een betere 'image' kweken, vooral nu Rusland in het conflict van India-Pakistan zo'n vredelievende indruk heeft achtergelaten en De Gaulle, en misschien spoedig Italië, gaan geloven in de 'oprechte' bedoelingen van Rusland.

TRAVEL TOURS
REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., LTD.
Toronto: 697 Bay St. EM 6-9488
Sarnia: 133 N. Front ED 6-6169

Kort critisch commentaar

Met veel belangstelling heb ik de artikelen 'De Vrouw in het Ambt' van dr. F. L. Bos, geplaatst in vorige nummers van C.C. gelezen; artikelen waarin beknopt en helder het standpunt van de Ger. Kerken in Nederland werd toegelicht ten aanzien van de opening van het ambt voor de vrouw.

Men heeft mij gevraagd: 'Wat denkt u daar nu van? U hebt in The Banner in een geheel andere geest geschreven, en wat is uw oordeel nu na het lezen van de artikelen van dr. Bos?'

Nu is het hier de plaats niet om over deze aangelegenheid een uitvoerige discussie te openen. Maar ik zou toch graag een heel enkele opmerking willen maken, omdat deze dingen niet aan onze deur voorbij gaan, en ook onze eigen kerken er wel in gemoeid zullen worden.

Het tweede artikel van dr. Bos begint met de woorden: 'Het is dus ongetwijfeld bijbels verantwoord, de vrouw ook voor 'ambtelijke diensten ter wille van de opbouw der gemeente in te schakelen.'

Dat woordje **ongetwijfeld** ligt me wat zwaar op de maag; als dr. Bos had geschreven: **misschien**, zou hij m.i. een veel sterkere stelling ingenomen hebben; maar achter dat woord **'ongetwijfeld'** moet ik toch wel een groot vraagteken zetten.

Lezing van zijn eerste artikel brengt ons tot de gronden, waarop dit 'ongetwijfeld' steunt. Het zijn er drie: Rom. 16:1, 2, waar Phoebe wordt genoemd "een 'diakonos' van de gemeente van Kenchreae.' En 1 Tim. 3, waar vrouwen schijnen te zijn opgenomen in de lijst van ambtsdragers. En 1 Tim. 5 (Tit. 2), waar van bejaarde weduwen gesproken wordt, die een kerkelijke functie hadden.

Staan deze gronden nu ontwijfelbaar vast als Schriftuurlijke gegevens voor de opening van het ambt voor de vrouw?

Ik meen dit te moeten betwijfelen, en, om dit aan te tonen, geef ik nu niet mijn eigen exegese van deze teksten, maar die van anderen; ik beweer niet, dat hiermee het laatste woord gezegd is, maar wel, dat het woordje 'ongetwijfeld' van dr. Bos niet boven alle twijfel verheven is.

Op Rom. 16:1 geef ik de exegese van prof. Herman Ridderbos, prof. R. Schippers en prof. A. Van Veldhuizen.

Ridderbos: 'Diakonos zou een ambtsaanduiding kunnen zijn. — Volle zekerheid is hier echter niet. Paulus kan hier ook een algemene qualificatie geven van de hulpvaardigheid van Phoebe. Van vrouwelijke diakenen lezen we elders in het N.T. niet; 1 Tim. 3:11 is in dit opzicht hoogst onzeker.' (Comm. Rom. blz. 342)

Schippers: 'Dienares: met zekerheid valt niet te zeggen, of met 'dienares' een ambtelijke dienst wordt bedoeld, dan wel, of het woord melding maakt van bizondere diensten, aan de gemeente bewezen.' (De Bijbel in nieuwe vert., 1957, blz. 325

Van Veldhuizen: 'Febe was een dienares der gemeente. Dit was nog een vrijwillig liefdeambt, al is hetzelfde woord als ons diaken ervoor gebruikt. Het is bij die vrouw ook nog niet diakonos. Zij verdient alle aanbeveling, was blijkbaar iemand van invloed en stand, die zich als patrones, een beschermvrouw voor velen, ook voor Paulus, had gedragen.' (T. en U. op Rom., blz. 133)

Op 1 Tim. 3 geef ik de exegese van dr. Bouma, prof. Koole en dr. Vincent.

Bouma: 'Hier zijn niet bedoeld de vrouwen der diakenen; dan zou er beter zijn gezegd: hun vrouwen. Maar bedoeld zijn de vrouwen, die de diakenen terzijde stonden. — Dat deze vrouwen een kerkelijk ambt bekleed hebben, leert dit woord niet. Van diakonessen hier te spreken, heeft geen zin.' (K.V. op 1 Tim., blz. 71)

Koole: 'Waarschijnlijk wordt hier gedoeld op een speciale groep van vrouwen, die hulpdiensten verrichtten in de gemeente, en moet dus het woordje 'hun' dat in de Gr. Tekst niet staat, worden weggelaten.' (Bijbel in Nieuwe Vert., 1957, blz. 303)

Vincent: 'Hun vrouwen is waarschijnlijk de juiste vertaling, ofschoon sommigen hier een verwijzing lezen naar een ambtelijke groep van vrouwen — diakonessen. Maar de hier gegeven regel wordt even als in het voorbijgaan toegevoegd aan de vermaning met betrekking tot de dakenen die weer wordt voortgezet in vers 12; en als een ambtelijke groep zou zijn bedoeld, zouden we iets meer speciaals mogen hebben verwacht dan alleen het woord 'vrouwen' zonder een lidwoord.' (Word Studies N.T. IV, p. 236)

Op 1 Tim. 5:9, 10 geef ik de exegese van dr. Hendriksen en prof. Koole.

Hendriksen: 'Er zijn vier opvattigen van deze tekst. De eerste is, dat (de weduwen) diakonessen zijn geweest.' Deze opvatting wijst dr. Hendriksen van de hand, omdat ze niet strookt met de gegeven leeftijd (niet onder de 60), en omdat de bijbel elders niet van diakonessen, wel van diakonale assistentes spreekt. Hij kiest voor de opvatting, dat 'deze weduwen de noodzakelijke vereisten bezaten voor het verrichten van zekere geestelijke en liefdadige functies in de kerk', die dan nader omschreven worden. (Comm. Tim. p. 172-174).

Koole: '(Deze weduwen) worden op een lijst geplaatst; onder de grotere groep van weduwen wordt nu een kleiner aantal, dat aan de gestelde vereisten voldoet, tot een bizonder werk afgezonderd. — Tot het weduwenwerk behoorde het bezoeken van eenzamen en bedrukten, en in het bizonder het contact met de vrouwen, die hetzij onderwezen moesten worden in het christelijk geloof, hetzij gesteund moesten worden in haar moeilijkheden, omdat de andere partij ongelovig was. De toegang tot de vrouwenvertrekken was aan de mannen gewoonlijk niet geoorloofd in de Grieks-Romenise wereld.' (a.w. blz. 440, 441)

Als ik al deze gegevens overzie, komt het woordje 'ongetwijfeld' van dr. Bos, naar het mij voorkomt, min of meer op losse schroeven te staan. Het verwondert mij dan ook niet, dat hij in zijn ijver voor de ambtelijke positie van de vrouw in zijn tweede artikel zo ver gaat, dat hij t.a.v. 1 Cor. 11:7 schrijft: 'Bijzonder overtuigend is een en ander niet', en eraan toevoegt, dat de apostel zichzelf even later corrigeert.

Ongetwijfeld is over deze zaak veel meer te schrijven. Maar in het belang van een goede discussie meende ik bovenstaande opmerkingen te moeten maken.

L. Praamsma.

Reuze Humoristisch ! !

FAMA

DUTCH CANADIAN DRAMATICAL SOCIETY

presenteert

DOMINEE WINT DE POT

door Cees Lau,
onder regie van Henk B. Poesiat,
op WOENSDAG 18 en VRIJDAG 20 MEI a.s., 8.00 n.m.
CENTRAL LIBRARY THEATRE, College Street,
ingang St George Street, TORONTO

Kaarten à $1.25 aan de zaal. Vrij parkeren.
(Inlichtingen: Tel. 749-1083)

WAAROM REIST U BIJ VOORKEUR PER HOLLAND-AMERIKA LIJN?

Wij denken dat het is omdat:

1. U kunt kiezen uit meer dan vijftig afvaarten naar Rotterdam (vanuit Montreal en New York tesamen zijn er dit jaar precies 53).
2. U kunt rekenen op goede Hollandse maaltijden, attente Hollandse bediening, Hollands amusement en natuurlijk Hollandse medepassagiers.
3. U kunt genieten van een heerlijke ontspannende zeereis, wat U zou missen als U ging vliegen; bovendien kunt U per schip 275 lbs. bagage per persoon gratis meenemen.
4. ...de namen s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM, MAASDAM, RYNDAM en m.s. PRINSES MARGRIET toch eigenlijk voor zichzelf spreken!

Eerstvolgende afvaarten:
van Montreal/Quebec 20 mei, 12 juni, 4 juli, enz.

Vanuit New York: te veel om op te noemen.
Raadpleeg Uw reisbureau!

VAAR MET EEN "HAPPY SHIP"
VAN MONTREAL/QUEBEC OF NEW YORK NAAR IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, HOLLAND, DUITSLAND

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL – TORONTO – CALGARY – VANCOUVER
Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd., Gen.-Agent

Boeiende Ontario Vacantie Avonturen

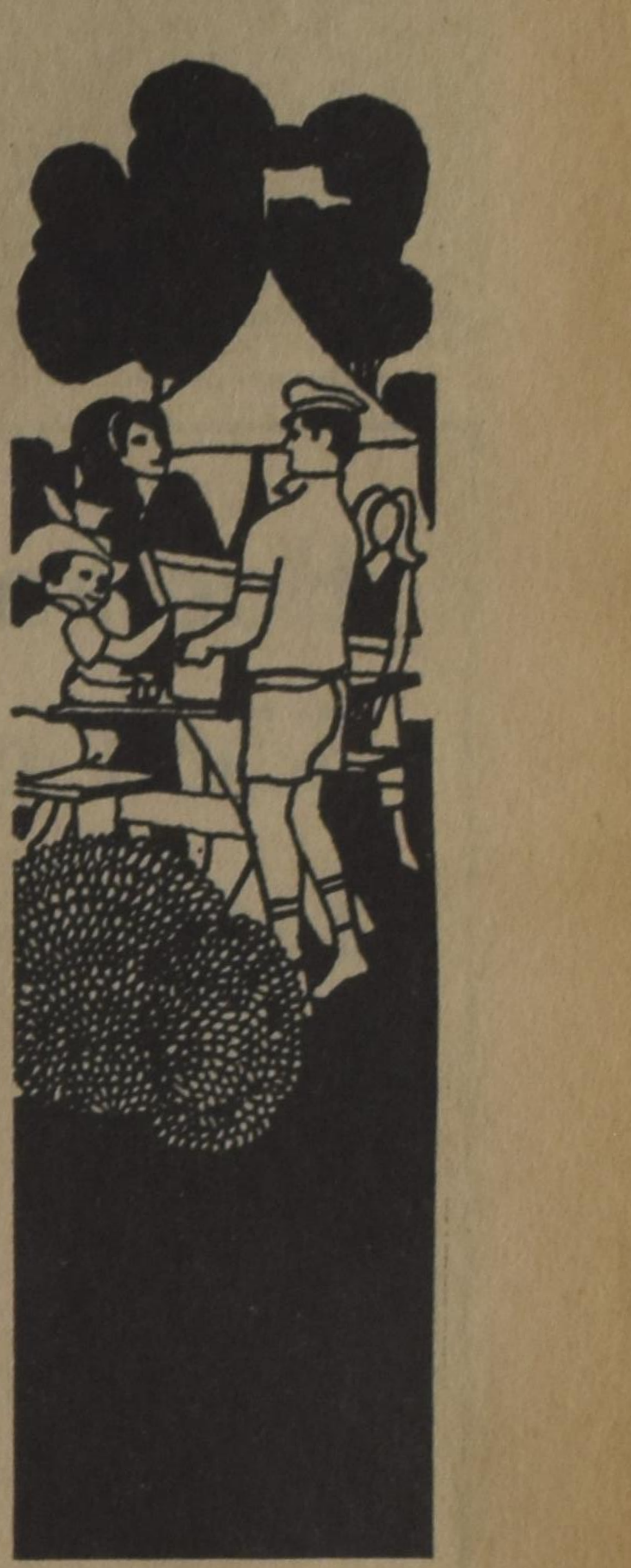

Land tussen de meren

Van Pelee eiland tot Tobermory, een "Land tussen de meren" avonturen vakantie brengt U naar vele verschillende werelden. Kinderen hebben plezier in London's Sprookjesboek Tuin. U verbaast U over de enorme chemische fabriekscomplexen in Sarnia en over Canada's eerste complete atomische krachtopwekking in Douglas Point. Geniet van de toneeluitvoeringen gedurende het jaarlijkse Stratford Festival. Wandel tussen velden met rijpende rode tomaten, fijne tabak en gouden graan. Onderzoek de genoegens die de meren bieden — Lake Huron en Lake Erie, waar de golven rollen over lange, vlakke stranden. Veilige, zandige waadplaatsen grenzen aan een duizend door bomen beschutte kampeerplaatsen. Verscholen inhammen zijn goede plaatsen om op Smallmouth Bass en Perch te vissen. Waterskiën, kanovaren, of alleen maar dobberen in de zon, het land tussen de meren biedt het allemaal. En nog zoveel meer dat interessant en verrijkend is voor Uw gehele familie. Begin direct met de voorbereiding van een "Land tussen de Meren" avonturen vakantie. Doe vandaag nog onderstaande coupon op de post.

- - - - - - - - - - - -

Province of Ontario, Department of Tourism & Information, Parliament Buildings, Room 278 Toronto 2.

Please send me complete information on a Land Between the Lakes Adventure Vacation.

Name ....

Address ....

City ....

Zone .... Province ....

ONTARIO DEPARTMENT OF TOURISM & INFORMATION

Een Nationale Actie voor het Christelijke Onderwijs in Binnen- en Buitenland

Op 19 maart j.l. heeft het Unie-Bestuur, "Een School met den Bijbel," besloten in het najaar van 1966 een grote landelijke actie te houden voor de grootste noden van Christelijke scholen in Nederland en het buitenland.

Deze actie zal uitgaan van het gehele Christelijke Onderwijs in Nederland, georganiseerd in het Convent van Christelijke Onderwijs organisaties en de Vereniging Steunverlening aan het Vrije Christelijke Onderwijs in het Buitenland, met als leden:

1. Vereniging voor Christelijk Volksonderwijs;
2. Gereformeerd Schoolverband;
3. Vereniging voor Christelijk Nationaal Schoolonderwijs;
4. Unie "Een School met de Bijbel", met 1041 locale comité's;
5. Schoolraad voor Scholen met de Bijbel;
6. Protestants Christelijke Onderwijzersvereniging;
7. Raad van Zaken voor Kerk en School vanwege de Nederlandse Hervormde Kerk.

Een Werkcomité werd gevormd op 7 april, bestaande uit: J. van Noort, voorzitter (redacteur "School en Huis"), Mevr. W. M. Ridderbos—de Rooij (presidente Gereformeerde Vrouwenbond), Mej. Stienstra, R. Huizinga (namens Unie-Bestuur), H. A. Weber (Schoolradio-N.C.R.V.). Er is gezocht naar een Hervormd-Gereformeerd evenwicht.

De grootste noden van het Christelijk Onderwijs in Nederland liggen bij: het Buitengewoon Lager Onderwijs (voor zwakbegaafde en debiele kinderen), het onderwijs voor kinderen met Leer- en Opvoedings Moeilijkheden en het onderwijs op schippersscholen.

De Christelijke scholen in het buitenland, die voor hulp in aanmerking zullen komen liggen in: Canada, Australië, Tasmanië, Indonesië, Pakistan, Japan, Brazilië, Suriname, Italië (Waldenzen), Frankrijk en België.

Het Werkcomité is al enige tijd bezig een overzicht te krijgen van de nood in deze landen, op grond van aangevraagde rapporten en heeft zich op 13 april van de medewerking verzekerd van de N.C.R.V. Een reportage ploeg, bestaande uit de heren Goos Kamphuis (radio) en Peter van Kampen (televisie), bereidt zich momenteel voor om in een wereldreis van een maand deze landen buiten Europa te bezoeken (w.s. in september).

Begin mei zijn ongeveer 1000 lokale Unie-comité's en 3000 schoolbesturen aangezocht om in elke gemeente "groot-comité's" op te richten en daarbij ook krachten te recruteren uit de plaatselijke mannen-, vrouwen- en jeugdverenigingen, die daartoe via hun hoofdbesturen (eind april) zijn aangespoord. Voor de verdere instructie van deze 1000 comité's zal elk van de 82 (Unie) Districtscommissarissen verspreid over heel Nederland, moeten zorgdragen. Zij zullen daartoe op 1 mei in Utrecht bijeen geroepen worden, waar Prof. Verkuyl het slotwoord zal spreken over: "Ook dat andere Kind".

Binnenkort zal het Werkcomité een persconferentie houden in Nederland. Vanaf die tijd zal men een gestadige stroom van artikelen over de noden in het buitenland in de Nederlandse kranten en tijdschriften kunnen verwachten.

Het "Holland-Canada-Contact-Comité" (H.C.C.C.), vertegenwoordigend de 3 Canadese Districten X, XI, XII, van de National Union of Christian Schools heeft daarom besloten dit bemoedigend nieuws, dat het ontving vanuit Nederland, tegelijkertijd voor publikatie vrij te geven.

U zult begrijpen dat deze actie een bepaalde achtergrond en langdurige voorbereiding heeft gekend. Na de op zichzelf staande acties van o.a., "Geven voor Zeven" voor de scholen in België en Frankrijk, en voor de Toronto-Highschool (1964), is men in Nederland enerzijds steeds meer onder de indruk gekomen van de nood die er bestaat bij de Christelijke scholen in het buitenland, anderzijds bleek het steeds moeilijker deze "individuele acties" via pers, radio en televisie zo zonder meer bij het Nederlandse publiek te introduceren.

De Programmaleider van de N.C.R.V., de heer Gerard Hoek, stelde daarom in december 1964 voor, dat "de National Union of Christian Schools", na zorgvuldige voorbereiding, een deputatie naar Nederland stuurt, die bij het bestuur van de Unie aldaar, de zaak verder voorbereidt." Deze suggestie aan een schoolbestuurslid in Alberta is toen verder uitgewerkt door District XI, in samenwerking met District X en XII. In september 1965 is dit contact tussen de National Union en de Unie gelegd door een delegatie, bestaande uit de Heren Olthuis, (bestuurslid National Union) en Verhoeff.

Inmiddels groeide verder de overtuiging dat indien onze contacten alleen maar bleven op het financiële niveau, wij onze Hollandse medestrijders voor Christelijk Onderwijs te kort zouden doen en ook zelf minder uit deze contacten zouden verkrijgen dan mogelijk is. Teneinde een verder en breder contact te krijgen werd op 15 januari j.l. door district XI een "Holland Canada Contact Comité" opgericht. Dit comité is nu vertegenwoordigd in alle drie Districten X, XI en XII en heeft inmiddels ale Canadese schoolvereniging van haar activiteiten op de hoogte gesteld.

Het H.C.C.C. bestaat nu uit de volgende leden:

Voor District X: S. Harkema, P. Speelman.

Voor District XI: J. Olthuis Sr., W. Verveda, M. B. Parlevliet, F. H. Verhoeff.

Voor District XII: S. Wolters, Rev. H. van Andel, G. Ensing, G. Dijkstra.

Aangezien Mr. P. Speelman op 20 april voor een zakenreis naar Nederland zou gaan, en geen onbekende is met de Christelijke scholen in Canada, heeft hij de opdracht gekregen namens deze scholen verdere samensprekingen te voeren met het Werkcomité in Nederland, op basis van de diverse Districtsrapporten.

De Heer Speelman zal na terugkomst aan het H.C.C.C. verder verslag uitbrengen en aanbevelingen geven hoe wij hier in Canada verdere medewerking kunnen geven aan deze grootscheepse actie.

Van verdere ontwikkelingen zal het H.C.C.C. U op de hoogte blijven houden. Contactadres: M. B. Parlevliet, 11606 - 132 Street, Edmonton, Alberta.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

FREEDOM
is everybody's business !
SEND YOUR DOLLAR
to C.J.L. FREEDOM FUND
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

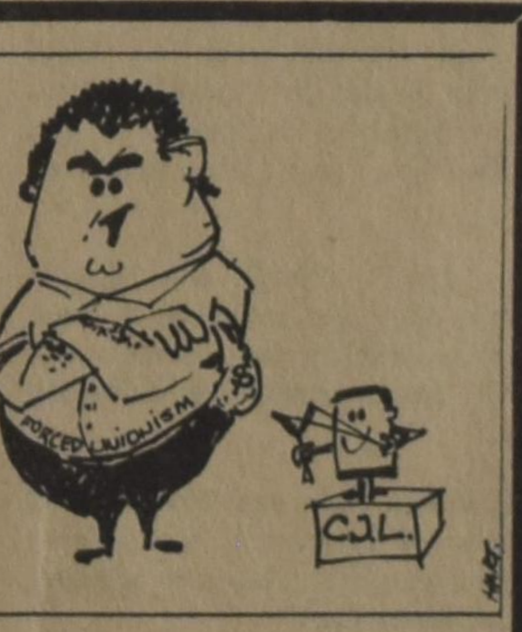

The Committee for Justice and Liberty needs $10,000.00 to finance its actions for freedom of association. What has been your response?

Balance as of last week	— 1,680 contributors —	$3,986.43
Received this week	— 54 contributors —	207.95
Balance as of today	— 1,734 contributors —	$4,194.38

HOLLANDSE TUINGEREEDSCHAPPEN

UIT VOORRAAD LEVERBAAR:

Hollandse zeisen, strekels, schoffels, hakken, schrepels, spit rieken, mest rieken, aardappelrieken, zaadharken, Westlandse spitschoppen, kleispaden, panschoppen, enz.

Rugsproeiers met en zonder motor, Raamwagens, 3 modellen. Montage plastic Broeikassen. Ventilating fans, alle maten. Alle maten plastic film, enz.

VARY EQUIPMENT CO.

Phone 945-4745 Ridge Rd. W. GRIMSBY, ONT.

Het huishoudboekje van de staat

"Zet de tering naar de nering", zegt het Nederlandse spreekwoord. Nu, dit geldt ook voor het economische beleid van de Staat. De minister van Financiën moet ook een begroting opmaken waarin de inkomsten en uitgaven tegen elkaar worden afgewogen. Denk hierover niet te gering. Wij denken soms dat het met de staatshuishouding nogal een eenvoudige zaak is. Wanneer de bodem van de schatkist te zien komt verhoogt men de belastingen en de heren in Ottawa zullen, volgens velen, geen slapeloze nachten hebben vanwege een paar miljoen dollar schuld.

Zo eenvoudig is het echter niet. Want een minister van financiën heeft niet alleen rekening te houden met de uitgaven en inkomsten, maar hij moet ook rekening houden met de gevolgen die zijn economisch beleid hebben op heel het leven in Canada. Bij het opmaken van de begroting moet hij zich afvragen: zal de begroting de economische groei ten goede komen of benadelen? Welke onkostenposten moeten de voorrang hebben; de bouw van scholen, sociale zaken, wegen en waterbouw, enz.?

Staathuishoudkunde is een ingewikkeld bedrijf. Wanneer de industrie gebogen gaat onder te hoge belastingen neemt de werkloosheid toe, zodat vele ongeschoolde arbeiders, waaronder vele jongeren, tijd hebben om de politie handen vol werk te bezorgen. Wordt er te weinig aandacht besteed aan het onderwijs dan wordt de technische ontwikkeling in haar vooruitgang belemmerd, zodat niet voldoende aandacht wordt besteed aan het verbeteren van de machines, waardoor de handel schade lijdt.

U ziet dat het opmaken van een begroting een zaak is van verstrekkende betekenis. Een bekwame minister van financiën is voor het land van het grootste belang, aangezien de belastingpolitiek en het financieel beheer alle aspecten van het welzijn van een land omvat.

Een minister van financiën gaat dan ook niet over één nachtje ijs. Het heeft heel wat voeten in de aarde alvorens de begrotingsnota op 1 april bij de regering wordt ingediend. Zij wordt door verschillende commissies gewikt en gewogen.

Tegen het einde van het jaar maken de diverse departementen hun begroting op, die, zoals begrijpelijk, gezamenlijk meestal de landelijke uitgave ver overtreffen. Ieder departement meent dat het het meest onmisbaar is, evenals op school de diverse leraren menen dat hun vak het belangrijkste is. Aan de ingezonden begrotingen van de afzondelijke departementen moet het snoeimes te pas komen. Daarvoor zorgt de staf van het Treasury Board. Nadat deze staf de begrotingen van de departementen heeft onderzocht en besnoeit, wordt het voorstel van deze staf aan het einde van het jaar aan het Treasury Board overhandigd, dat hierover dan nog weer nadere beslissingen neemt. Het Treasury Board publiceert zijn besluiten in een dik, blauw boek dat "Main Estimates" wordt genoemd. Het is dan ook begrijpelijk dat het Treasury Board wel één van de meest invloedrijke commissies van het regeringsapparaat wordt genoemd. Toch heeft deze commissie niet het laatste woord. Het parlement gaat nu te werk om de "Main Estimates" nader te bestuderen. Aanvullende begrotingen worden ingediend, aangezien inmiddels onvoorziene onkosten moeten worden gemaakt. Voorstellen worden ingediend om bepaalde posten te wijzigen. Voordat het parlement met vakantie gaat worden meestal de 'Estimates' goedgekeurd. Dit wat de regeringsonkosten betreft. Nu moet nog worden uitgeknobbeld hoe men de inkomsten bij elkaar krijgt.

Op dit gebied wordt het de minister van Financiën allesbehalve gemakkelijk gemaakt, want iedereen roept om belastingverlaging terwijl de onkosten gestadig stijgen, alsof de minister het ijzer met de handen kan breken. Met behulp van economische adviseurs, de gouverneur van de Bank of Canada en vertegenwoordigers van allerlei organisaties op gebied van handel, industrie, vakverenigingen en landbouw wordt de belastingpolitiek voor het komende jaar opgesteld. Elke organisatie zet nu zijn beste beentje voor om zoveel mogelijk in de wacht te slepen, maar de minister en zijn economische adviseurs moeten zich door de verschillende economische weersvoorspellingen niet in de war laten brengen, maar uit de gegevens der afzondelijke organisaties de landelijke weersvoorspelling opmaken. Na onderling overleg wordt het voorlopige belastingbeleid in het Zwarte Boek, zoals het wordt genoemd, gepubliceerd. Het boek bevat zo'n 200 tot 300 bladzijden die door de parlementsleden bladzij voor bladzij worden doorgenomen. Wijzigingen worden aangebracht en voorstellen gedaan. Half februari moet de minister van Financiën zijn beslissingen over het te voeren financiële beleid hebben gemaakt, zodat na deze besproken te hebben, op 1 april de begroting aan het parlement kan worden voorgelegd.

Aangezien de provinciale regeringen ook hun nodige bedragen voor hun financieel beleid behoeven, wordt er met de ministers van financiën in de diverse provincies overleg gepleegd. Dit is noodzakelijk aangezien de onkosten van de provinciale regeringen steeds meer toenemen. In 1930 bedroeg het bedrag dat door al de regeringen — provinciale en federale — aan uitgaven werd besteed $1 biljoen. Dit bedrag is tegenwoordig vijftien maal zo veel (ongeveer $16 biljoen). In 1930 waren de uitgaven minder dan 1/5 van de 'Gross National Product', terwijl vandaag de uitgaven gelijk staan aan 1/3 van de 'Gross National Product'.

Hieruit zal het ons wel duidelijk worden dat uw huishoudboekje nog wel zo eenvoudig is!

GOEDKOOP VOEDSEL VOOR KINDEREN IN ONONTWIKKELDE GEBIEDEN

In Nieuw Zeeland heeft het instituut voor zuivelindustrie een goedkoop soort voedsel geproduceerd met het doel om deze gratis aan de schoolgaande kinderen in Pakistan, Thailand, Maleisië, Formosa en de Filippijnen uit te delen. Het is een geelachtige wafel, die bestaat uit melk, weipoeder, geraspte kaas, kerrie en diverse andere bestanddelen. Hoewel het een goedkoop product is zijn twee wafels per dag juist voldoende om het voedseltekort van de kinderen aan te vullen, aangezien het product gelijk staat met een 'pint' vollemelk.

Men hoopt dat meer landen het Nieuwzeelandse voorbeeld zullen volgen om zodoende de hongerige kindermagen te stillen. Het leren zal dan ook wel beter gaan.

TSJECHISCHE SCHRIJVERS ONTSTEMMEN HUN REGERING

De twee leidinggevende literaire bladen in Tsjechoslowakije hebben de bureaucratische regering op hun teentjes getrapt. Eugene Loebl maakte in één der genoemde bladen namelijk de opmerking dat in de kapitalistische landen ondanks de loonsverhogingen toch nog winst wordt gemaakt, terwijl het communisme heeft gefaald het intellect en de spierkracht van de mens te benutten. Tsjechoslowakije, dat eens onder de industrielanden werd gerekend, is nu door landen, de vroeger voor de industrie nauwelijks van enige betekenis waren, op de derde rang geraakt.

Het botert al geruime tijd niet tussen de regering en de schrijvers. Verleden jaar werden twee literaire journalen opgeheven, omdat, volgens de regering, de financiële middelen niet toereikend waren om de bladen langer te publiceren. De schrijvers lieten het hierbij niet. Ze noemden deze maatregel openlijk 'zeer bedenkelijke politiek'. De andere literaire bladen hebben de protesterende schrijvers nu in staat gesteld om in hun bladen te schrijven.

De mens laat zich niet zo gemakkelijk van zijn vrijheid beroven!

Hoe kan een monteur die maar $361 per maand verdient zich een reis naar Holland veroorloven?

*Vraag Mr. J. K.**

Mr. J. K. reisde met zijn gezin naar Holland op het "Pay Later Plan". Hij betaalde $70 contant voor zichzelf en zijn vrouw. Het restant betaalt hij met $26.56 per maand.

Mr. J. K. vond het verrassend gemakkelijk zich een reis naar Holland te veroorloven. Maar laat hij het zelf vertellen:

"Ik ben niet terug geweest sinds ik vier jaar geleden naar Canada kwam. Mijn vrouw en ik wilden graag gaan. Maar we zagen niet hoe we het ons konden veroorloven.

"Tot een Canadese vriend me vertelde over het CPA "Pay Later Plan". Dit plan houdt in dat je op crediet kunt reizen inplaats van meteen te betalen. Ik vroeg er een reisagent naar. Hier zijn de kwesties die ik hem vroeg en zijn antwoorden."

"Kost het meer te reizen op deze manier?" Als bij alle credietverlening betaalt U rente over het geleende bedrag. Maar deze rente is de gebruikelijke bankrente — slechts 6% (of $6 voor elke geleende $100). En gedurende de aflossing betaalt U steeds minder rente."

"Is het lastig? "Niet in het minst. Iedereen boven de 21 jaar kan aanvragen zonder borg of borgtocht. Vul slechts een aanvraagformulier in en doe een maandelijkse betaling bij een filiaal van de 'Bank of Montreal'."

"Hoeveel moet ik direct betalen?" 10% van het vliegtarief. Aannemende dat U met Uw vrouw van Montreal naar Amsterdam en terug reist, een 'jet economy' retour kost $670. Dus uw eerste betaling is slechts $70.**

"Hoe lang mag ik over de betaling doen?" "Ten hoogste twee jaar."

"Hoeveel bedraagt de maandelijkse afbetaling?" De totale kosten zijn $670. Trek de $70 af en het restant is $600. Gedurende 24 maanden (en inbegrepen 6% rente) is de maandelijkse betaling $26.56."

"Wat als ik, later, mijn moeder naar Canada wil laten komen?" Ook dan kunt U CPA's **"Pay Later Plan"** gebruiken. U kunt uw moeders reiskosten hier voldoen . . . en ook dan met slechts 10% contant. Het is nog gemakkelijker indien er meer familieleden in Canada zijn en U de reiskosten van Uw moeder kunt verdelen."

"Moet ik op een speciale tijd vliegen?" "U kunt reizen wanneer U wilt. Dit is een groot voordeel van **CPA's Pay Later Plan.** U kunt geld besparen door te gaan wanneer CPA's lage excursie-tarieven geldig zijn."

"Hoe lang duurt de behandeling van mijn aanvrage? "Slechts een paar dagen." Indien U graag naar Holland zoudt gaan voor een bezoek, waarom niet te doen als Mr. J. K. deed? U kunt een aanvraagformulier voor CPA's Pay Later Plan verkrijgen bij elk reisbureau of Canadian Pacific Airlines kantoor."

- * Typisch voorbeeld uit CPA archief. Bijzonderheden op aanvrage.
- ** 14-21-daagse goedkope retourvlucht. Beschikbaar in bijna alle maanden.

Vlieg
Canadian Pacific **AIRLINES**

CANADIAN PACIFIC TREINEN / VRACHTAUTO'S / SCHEPEN / VLIEGTUIGEN / HOTELS / TELECOMMUNICATIE / MEEST VOLLEDIG TRANSPORTSYSTEEM TER WERELD

VIA HET LUCHTRUIM NAAR OVERAL

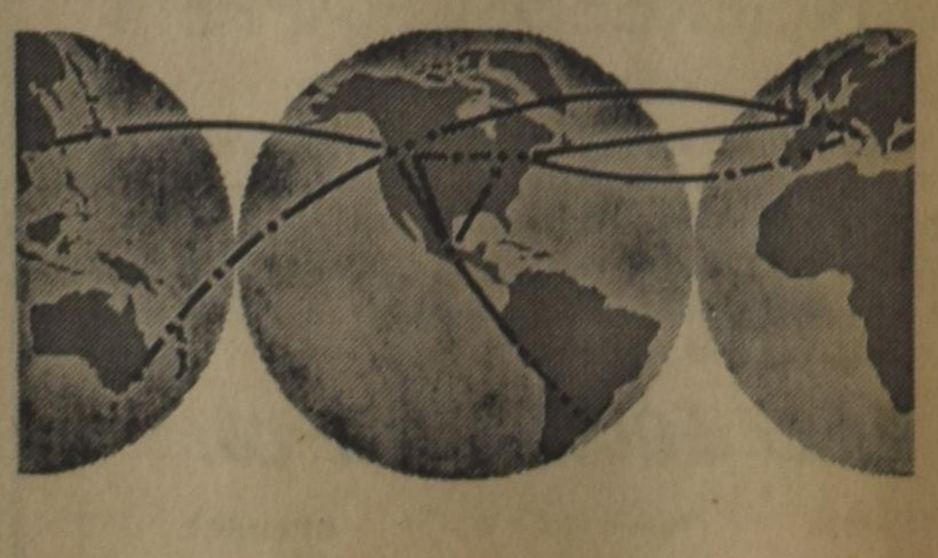

Vlieg CPA

Canadian Pacific Airlines uitgangspunten naar de gehele wereld:

Hong Kong	Montreal
Tokio	Windsor
Sydney	Mexico City
Auckland	Lima
Fiji	Santiago
Honolulu	Buenos Aires
Vancouver	Santa Maria
Calgary	Lissabon
Edmonton	Madrid
Winnipeg	Rome
Toronto	Amsterdam

ZOET EN KRUIDIG

en vol met goede dingen

KANEEL ONTBIJT KRUIDKOEK

Bak het met Fleischmann's hoog rijzende gist . . . de gist waarvan men met zelfbakken afhangt. Begint met de gewoonte om Fleischmann's gist te gebruiken als U zelf bakt. U zult er verheugd over zijn dat U het ontdekte.

KANEEL ONTBIJT KRUIDKOEK

Combineer en zet het op zij
4 koppen voorafgezifte bloem voor alle doeleinden geschikt
½ theelepeltje kaneel
½ theelepeltje noot muscaat
⅛ theelepeltje kruidnagels
Warm op
¾ kop melk
Roer in
6 eetlepels Blue Bonnet Margarine of boter
½ kop korrelsuiker
1½ theelepeltjes zout
Koel af tot lauw. Intussen meet af in een kom
½ kop lauw water
Roer in
2 theelepels korrelsuiker
Bestrooi met **2 pakjes Fleischmann's Snelrijzende Droge Gist.**
Laat het 10 minuten staan. Roer DAN grondig.
Roer het melkmengsel in, **1 ei en 1 eierdooier, goed** geklutst en 2 koppen gekruide bloem. Klop tot het smedig is. Roer in de overblijvende gekruide bloem en **extra bloem (ongeveer ½ kop)** om een zachte deeg te maken. Breng het deeg over op een licht gebloemde plank. Kneed totdat smedig en elastisch is. Plaats in een ingevette kom, vet bovenkant in; bedek. Laat het rijzen op een warme plek, vrij van tocht totdat het in omvang verdubbeld is—ongeveer 1¼ uur. Slaat de deeg neer; breng over op een licht gebloemde plank. Vorm een 18-inch rol; snijd in 12, 1½ inch stukken. Vorm er ballen van; plaats in rijen in ingevette 7 x 11 inch pan.
Klop totdat het schuimig is
1 eiwit
1 theelepel koud water
Strijk aan de gerezen deeg.
Bestrooi met een mengsel
¾ kop bruine suiker
1 eetlepel vooraf gezifte bloem voor alle doeleinden geschikt
1 eetlepel gesmolten boter
1 theelepeltje kaneel
Bak in een vooraf matig heet verwarmde oven (375° F) 40 tot 45 minuten).

Wanneer U zelf bakt . . . gebruik Fleischmann's en wees zeker.

Een ander fijn produkt van Standard Brands Ltd.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE

's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

CLAC JAARVERGADERING BESLOOT AKTIVITEIT TE VERDUBBELEN!

DR. NEDERHOOD HIELD INSPIRERENDE REDE

Zaterdag 23 april 1966 was een blijde en inspirerende dag voor honderden christen-arbeiders en andere geloofsgenoten, die belangstelling hebben voor het welzijn en de dure roeping van mede-christenen op het gebied van de arbeid, toen zij allen de veertiende jaarlijkse conventie van de C.L.A.C. bijwoonden.

Tussen kwart over negen en kwart over tien 's morgens lieten ongeveer 250 afgevaardigden en belangstellenden zich registreren. Opgewarmd door warme koffie en opgevuld met een gevulde koek nam iedereen plaats achter vier lange tafels, die opgesteld waren in het Auditorium van de Woodbridge Christian High School.

De voorzitter van het nationale C.L.A.C. bestuur, Mr. H. Kuntz nam in zijn openingswoord in het kort de historische ontwikkeling van de C.L.A.C. onder de loupe. De eerste periode kenmerkte hij met het woord "organiseren"; de tweede periode met de term "strijd om bestaansrecht" (1959-1963). en de derde periode (1963-1966) omschreef hij als volgt: aan de ene kant gebrek aan voldoende organisatie en expansie, en aan de andere kant eenheid in visie, gemeenschap en harmonie ("alle knie zal zich moeten buigen voor Christus"). Al zegt de wereld, dat wij "idioten" zijn, "we shall hold forth the Word of Life" speciaal op het uiterst moeilijke gebied van het sociaal-economische leven, want immers niet *wij* zeggen het, maar *God's Woord* vertelt ons, dat deze wereld niet volgens Zijn wil wil leven.

De secretaris, Mr. E. J. Meijers, las de notulen van de Dertiende Jaarlijkse Conventie en daarna zijn jaarlijks rapport. Na de seculaire gedachte, dat geloof scheiding brengt, terwijl de menselijke ratio of rede verenigt, ontzenuwd te hebben door de Bijbelse openbaring, dat religie over het hele leven gaat, dat de mens God moet dienen door zijn werk, en dat niet conflict maar co-operatie, volgens het liefdesgebod van Matth. 22 ons motto moet blijven, deed Mr. Meijers belangrijke mededelingen betreffende de activiteiten van de C.L.A.C. gedurende het afgelopen jaar.

PUBLICITEIT

Er zijn 10 nummers van *The Guide* verschenen, waarin verkeerde ideeën en handelingen werden bestreden en nieuwe, reformatorische gedachten en werkwijzen werden voorgesteld door schrijvers zoals wijlen Dr. P. Eldersveld, Prof. Dr. C. Seerveld, Rev. E. L. H. Talyor, Mr. B. Zijlstra, Mr. H. Antonides, Mr. G. Vandezande e.a. Het geluid van de C.L.A.C. is ook dit jaar weer ver doorgedrongen, zelfs tot de redakteuren van *The Globe & Mail* en het *Canadian Labour Congress.*

Drie brochures zijn gepubliceerd: *Christian Workers, Unite!* en *Christian Camel Drivers, Unite?* van Dr. C. Seerveld, en *A New Day of Freedom* van Mr. H. Antonides. Een "Brief" werd aangeboden door de C.L.A.C. en de C.J.L. Foundation aan Chief Justice McRuer.

Voor de rechtsbelangen van de C.L.A.C. werd vooral het woord gevoerd door Mr. Brian A. Kelsey, alsook door de leider van de "Social Credit Party", Mr. R. N. Thompson. Vele sprekers hebben voor de C.L.A.C. locals het woord gevoerd over verschillende onderwerpen. In het Westen van Canada hebben voornamelijk Mr. H. Antonides, Dr. C. Seerveld, Dr. M. Vrieze en Rev. H. Venema het woord gevoerd voor de C.L.A.C.

EXPANSIE

Maar bij woorden is het niet gebleven. De leden hebben de woorden omgezet in daden. Er zijn vorig jaar mei b.v. ruim 300 leden geworven voor de C.L.A.C. en 100 abonnees voor *THE GUIDE.*

Mr. S. De Jong begon als derde "full time Business Agent". In maart 1965 begon de "Sass Case" (Local 53) in Chatham en in verband daarmee en andere gevallen werd er een Defense Fund opgericht.

Ook de internationale perspektieven openden zich meer en meer. Er is samenwerking tussen de C.L.A.C. en het C.N.V. (Christelijk Nationaal Vakverbond) in Nederland. Mr. G. Vandezande is naar Nederland, Duitsland en België geweest voor samenspreking met het C.N.V., de I.F.W.E.A. (International Federation of Workmen's Evangelical Association) en de I.F.C.T.U. (International Federation of Christian Trade Unions). Ook is het contact met de C.L.A. in de U.S.A. versterkt.

De samenwerking met de C.J.L. Foundation is voortreffelijk geweest. Dit geldt echter (nog niet) van de C.T.U.C., waarmee twee vergaderingen gehouden zijn in verband met een belofte van de C.T.U.C., gedaan in 1963, om samen te gaan met de C.L.A.C. Het bezwaar van de C.T.U.C. om samen te gaan zit vast op twee punten:

1) tenzij de wetgeving in Canada verandert wil de C.T.U.C. in de huidige constellatie van wetgeving *niet* de vrijheid van associatie tot een beleidsprincipe maken.
2) de C.T.U.C. is tegen de structuur van de C.L.A.C. organisatie, omdat zij niet alleen vak- en industrie-afdelingen omvat, maar ook algemene ("general") afdelingen.

Tenslotte deelde de secretaris mede, dat in het Nationale Bestuur van de C.L.A.C. dit jaar gekozen zijn de heren W. Span, A. W. Vente, K. Vreugdenhil, D. Drijfhout, J. Stadt en H. Werkman. Met 3 nieuwe "general locals en *één* "Industrial local" zijn er per 1 januari 1966 54 "general locals" (2400 leden) en 38 "bargaining units" (500 leden).

FINANCIEN

Het Budget voor dit jaar bedraagt $55.000,00. Dit is ruim 60% hoger dan het budget van verleden jaar, dat $33.670,00 bedroeg (de inkomsten waren verleden jaar $39.200,16!). De verhoging van de begroting voor dit jaar is veroorzaakt door de aanvaarding (met algemene stemmen) van het voorstel van het nationale C.L.A.C. bestuur om per 1 juli 1966 een "full time Educational Director", een "full time Business Agent", een "full time secretary for the head office" en een "part time secretary for the West" te benoemen.

RESOLUTIES

Twee resoluties werden unaniem aanvaard.

1) Omdat de bekende partijleider Robert N. Thompson zich in het publiek achter het vrijheid-van-associatie-beginsel van de C.L.A.C., vooral inzake de kwestie betreffende de heer D. Hoogendoorn, heeft gesteld, besloot de Conventie Mr. Thompson hiervoor dank te brengen en hem haar steun toe te zeggen;

2) het zenden van een blijk van waardering aan de "Minister of Labour" van de provinciale regering voor het aanvaarden van Bill 64, waardoor sectie 89 van de "Labour Relations Act" werd tenietgedaan, zodat werknemers bij gemeentelijke instellingen nu door de wet worden beschermd met betrekking tot hun recht van vrijheid van organisatie. De C.L.A.C. voegde aan deze resolutie nog drie belangrijke dingen toe, nl.

1) dat zij het betreurt, dat niet meer dan één vakbond gezamenlijk certificatie kan aanvragen;

2) dat union-lidmaatschap en steun nog steeds een conditie voor tewerkstelling blijft;

3) dat de Provinciale Regering van Ontario onmiddellijk wettelijke erkenning geve aan het principe van vrijheid van organisatie en associatie en dat zij elke vorm van discriminatie inzake civiele rechten en vrijheden onwettig verklare.

Mr. Gerald Vandezande richtte een korte doch zeer krachtige oproep tot alle aanwezigen, om in het belang van de C.L.A.C. te telefoneren naar of te schrijven aan de plaatselijke pers, radio, televisie en vooral politici, zoals de M.P.'s. "God has given us necks to stick out, tongues to speak and fingers to write," zei hij.

Nadat Mr. H. Vander Laan, president van de C.L.A. in de U.S.A. een korte groet aan de Conventie had overgebracht, werd het huishoudelijke gedeelte van de vergadering besloten.

Rev. Earle E. Eaton, een Presbyteriaanse predikant, vroeg Gods zegen over de maaltijd, die voor ruim 250 personen was klaargemaakt.

's Middags om kwart over twee werd de vergadering voortgezet door de voorzitter, Mr. Kuntz. In vogelvlucht vertelde hij aan de intussen tot meer dan 500 personen toegenomen vergadering, wat op de huishoudelijke vergadering was besloten. In verband met de "Hoogendoorn Case" merkte de voorzitter op, dat er veel aandacht aan besteed wordt door de pers, zoals b.v. in Kingston, Guelph en Peterborough, en in *The Telegram* en *The Globe and Mail* in Toronto. Ook sprak hij de vreugde van het Bestuur erover uit, dat goedkeuring was verleend om de "staff" van de C.L.A.C. dit jaar nog praktisch te verdubbelen. In Nederland met zijn 12 miljoen inwoners, waar de afstanden gering zijn, heeft het C.N.V. 200 man personeel, terwijl in dit grote land met bijna 20 miljoen inwoners tot nog toe maar 4 personen al het werk moeten doen.

Mr. Kuntz maakte bekend, dat Mr. B. A. Kelsey schriftelijk bericht aan de Conventie had gezonden, dat hij tot zijn spijt niet aanwezig kon zijn, omdat hij druk bezig was met de "Hoogendoorn Case".

Mr. J. P. Robarts, Prime Minister van Ontario, stuurde schriftelijk bericht, dat hij niet kon komen maar wel graag had gewild. Hij wilde graag op de hoogte worden gehouden en hoopte volgend jaar aanwezig te kunnen zijn. Ook de Minister of Labour, Mr. H. L. Rowntree, zond schriftelijk gelukwensen aan de Conventie.

REDE DR. NEDERHOOD

Nadat Dr. P. G. Schrotenboer als Executive Director namens de A.R.S.S. had gesproken, introduceerde Mr. S. De Jong de spreker, Dr. Joel H. Nederhood, Radio Pastor van het Back to God Hour, die direct daarop met zijn toespraak "Neither Slave Nor Tyrant" de aanwezigen "spellbound" hield.

De volgende vier punten behandelde hij achtereenvolgens:

1) de noodzakelijkhed van het verwerven van christelijke principes inzake arbeid;
2) de vloek van slavernij en de verleiding van tyrannie;
3) de specifiek christelijke visie met betrekking tot de arbeid;
4) de verhouding tussen kerk en arbeid.

God heeft de mens geschapen om te werken: Adam in de hof van Eden, Noach op de scheepswerf, de patriarchen als nomaden op de velden, Amos op zijn boerderij in Tekoa, de jonge Jezus in het timmerbedrijf, de discipelen in hun vissersbedrijven en Paulus als tentenmaker. Het werk is voor de mens niet nutteloos, maar noodzakelijk. Anders dan de heidense afgoden, die niets doen, is de Bijbelse God een Gode die werkt, zoals dat o.a. uit Psalm 104 duidelijk blijkt.

De vloek van slavernij op het gebied van arbeid is tot op zekere hoogte weggenomen door de bestaande vakbonden, die nu niet christelijk zijn. Dit moeten wij erkennen, hoewel dit niet wegneemt dat de tegenwoordige Teamsters Union met zijn anderhalf miljoen leden, onder leiding van J. R. Hoffa, een angstwekkende macht vormt, temeer wanneer men geweld gaat gebruiken, waardoor recht, gerechtshoven en wetgeving tenietgedaan worden.

De C.L.A.C. kan en moet met haar specifiek christelijke inzichten zeer waardevolle bijdragen leveren op het gebied van de arbeid in het algemeen. Maar tenzij de C.L.A.C. door de Geest Gods blijft gedreven, zoals Dr. C. Seerveld verleden jaar op de Dertiende Jaarlijkse Conventie zei, zal ook zij niet aan een vorm van tyrannie kunnen ontkomen. Men moet atlijd oppassen voor bruut en ruw gebruik van macht.

Het koningschap van Christus is een uitermate belangrijk en schitterend beginsel. De Bijbel geeft ons niet alleen maar wat losse teksten; ook spreekt zij niet alleen maar van ideale werkcondities. Elk werk, hoe klein en 'verachtelijk' ook, is vol zin wanneer het een werk in de Here is, want dan is het een "*good* work". Het kruis van de Heiland moet de wereld van arbeid ingedragen worden. God's vloek op de wereld eindigt alleen in en door de Here Jezus. Zo komen de perspektieven van de nieuwe hemel en aarde in zicht.

De verhouding tussen kerk en C.L.A.C. moet een harmonische en vitaal zijn. Geen van beide kan en mag de ander missen. De kerk moet voor de kracht, diepte en ontplooiing van het geestelijke welzijn zorgen, terwijl de C.L.A.C. haar invloed op de kerk moet uitoefenen door, zoals we lezen in Jesaja 30, als volk een profetisch geluid te laten horen. Met de geloofsmoed van een kleine David tegenover een grote Goliath mogen wij verder gaan.

Tijdens het zingen van "We praise Thee, O God our Redeemer Creator" werd een kollekte gehouden voor het "Defense Fund" van de C.L.A.C., welke $354,00 opbracht.

De voorzitter, Mr. Kuntz, sprak zijn vreugde uit over de zeer geslaagde Conventie en dankte de dames voor hun goede diensten. Rev. M. De Vries van de Rehoboth Chr. Ref. Church dankte de Here in het gebed.

Machtig en indrukwekkend werden aan het slot twee coupletten gezongen van "O Canada! our home and native land!" Het tweede couplet hiervan luidt als volgt:

"Ruler supreme, Who hearest humble prayer
Hold our Dominion in Thy loving care;
Help us to find, O God, in Thee
A lasting, rich reward,
As waiting for the Better Day,
We ever stand on guard."

Toen ik de Woodbridge High School verliet kon ik de gedachte niet onderdrukken, dat door God's zegen en de kracht van de Geest van Christus hetzelfde gold van de C.L.A.C. als van de heldere lucht toen ik 's morgens naar Woodbridge reed: de lucht was hoog en blauw; donkere wolken waren verdwenen; het voorjaar is op komst!

Rev. J. C. Vander Stelt
Newmarket, Ont.

N.B. De toespraak van Dr. J. Nederhood zal op zondagavond 15 mei a.s. van 9 tot 10 uur uitgezonden worden over radio C.K.F.H., 1430, Toronto.

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(29)

Ze staat op en trekt het bankje bij. En ze lacht tegen Geesje, een beetje een schraal lachje. Ze schaamt zich, dat ze zich zo heeft laten gaan.

"Of je ook zwaar was, Tineke."

Onmiddellijk trekt weer een schaduw over Tineke's gezicht.

Geesje legt onwillekeurig haar hand open.

"Vertel het nu maar," zegt ze bemoedigend.

En ineens breekt Tineke los.

"Johan! Johan loopt met die vrouw van de overkant, die zangeres of weet ik wat ze is. Weet u nog, ik heb hem er toen nog mee geplaagd. Ze hadden het al vaker gezegd, op school en zo, maar ik lachte ze uit. Dat bestónd niet. Maar gisteren, drie rijen voor ons zat 'ie, met haar! En zij me allemaal pesten. En ik kon niks terugzeggen. En ik haatte dat mens, ik haatte haar, want dat kan toch niet, Tante, John en zo'n vrouw.

Maar toen was de film afgelopen en toen ging het licht weer aan en toen keerde ze zich om en ze keek me aan, het zal wel toevallig geweest zijn, maar ze keek me recht in m'n gezicht en toen...

Tante! ze had precies dezelfde ogen als die vrouw op de film, precies dezelfde uitdrukking. Ik... ik weet niet... of ze gemarteld werd. En nou... nou weet ik het niet meer. Misschien heeft ze Johan wel nodig. "Zolang jij bij me bent," dat was het motief van de film. Zonder elkaar konden ze niet leven. En als dat nou eens zo was... maar ze weet vast niets van God en Vader zou er zo'n verdriet van hebben en... en het ergste is dat ik zo'n egoïste ben, want dat gepest op school, dat vind ik nog het rotste van alles. En dat is m'n eigen schuld, want ik had er gewoon niet op in moeten gaan, maar ik hield maar vol dat ze geschift waren enne... nou, dat is alles en daar heb ik nou om zitten grienen."

Tineke tekent met haar voet een driehoek op de grond, telkens maar weer een driehoek. Het is zo verward in haar. Heeft ze Johan nu verraden?

Geesje heeft haar ogen dicht gedaan. Zo kan ze beter denken.

Dus nu weet de hele familie het. En de halve stad weet het. En ieder zegt zijn mening.

"U bent moe, hè Tante?!"

Ze voelt Tineke's hand heen en weer gaan op de deken.

"Ik had u met die dingen niet lastig moeten vallen. Maar ik moest het toch aan iemand vertellen en Moeder zou zo boos zijn en ze zou het meteen tegen Vader zeggen."

Geesje doet haar ogen weer open.

"Je valt me helemaal niet lastig, hoor Tineke. Je weet wel dat ik het altijd heerlijk vind als je naar me toe komt."

Ze wacht even. Soms is het net of ze adem te kort komt. Maar zo gauw ze maar even kan begint ze weer te praten. Tineke heeft op 't ogenblik zorgen genoeg. Bovendien moet ze die zo gauw mogelijk weer kwijtraken.

"Nu moet je eens goed luisteren. Je hebt me helemaal geen geheim verteld. Ik wist het. En je vader en moeder weten het ook. Johan heeft het zelf aan je vader verteld.

Er zijn soms van die dingen, Tineke, die even de tijd moeten hebben. Dat zal je zelf ook wel eens ondervinden, iets waarvan je weet dat je er verkeerd mee doet en toch doe je het telkens weer. Maar wanneer je eerlijk aan God vraagt of Hij je wil helpen, van dat verkeerde af te komen, dan doet God dat ook. Maar soms op een heel andere manier dan wij het verwachten."

Geesje zwijgt. Ze voelt plotseling de grote zwaarte van wat ze zegt. En de gapende leegte daarachter, de leegte die kan ontstaan wanneer God gedaan heeft wat Hij nodig achtte. Om dàn vast te houden, om dàn te pleiten op Zijn belofte: Zie Ik ben met u.

Tineke heeft de handen om haar knieën gevouwen. Ze kijkt met strakke ogen naar dat huis aan de overkant. Hoe zou het daar eigenlijk zijn, dat dansen en zo? Zou je er werkelijk plezier hebben?

Bij Elly thuis dansen ze ook wel eens, maar daar gaat het altijd zo leuk, zo gezellig. Ze maken er meestal een heleboel gekheid bij en soms dansen Elly's vader en moeder een ouderwetse polka. Maar stel je voor dat ze hier zoiets... Moeder houdt trouwens helemaal niet van drukte in huis, vroeger ook niet. Wat kwamen er nou eigenlijk voor vrienden van Johan? Hij ging altijd naar een ander toe. En met haar is het precies hetzelfde. Wanneer ze jarig is, is het altijd een stijve beweging. En dat komt door Moeder. Moeder is reuze goed en zo, ze slooft zich uit, maar toch... het is net of ze nooit echt jong is geweest, of ze gewoon niet weet wat dat is.

"Ik weet nu wel wat ik voor Johan doen moet, Tante," zegt ze ineens warm. "En ook... voor haar."

O, Tineke! Jij, lichtend voorbeeld. "Ook... voor haar."

Wanneer Simon en Bertha thuiskomen vinden ze een veranderde Tineke. Haar ogen staan weer rustig, zij schijnt haar evenwicht hervonden te hebben.

"Geesje!" denkt Simon dankbaar.

"Meisjesgrillen!" denkt Bertha.

Maar Tineke weet: "God!"

Na veel wikken en wegen neemt Simon een besluit. Hij neemt dat wanneer hij op een avond laat van een vergadering komt. Inplaats van zijn eigen deur binnen te gaan loopt hij naar de overkant. Het moet dan maar. Johan treffen in het hol van de leeuw zelf. Hoewel, het woord "leeuwin" is hier beter op z'n plaats.

Hij trekt even met z'n mondhoeken. Het moet een lachje verbeelden, maar het lijkt meer op een grijns.

Hij zou er wat voor geven als hij nu maar gewoon naar bed kon gaan. Maar hij is nu eenmaal vader en hij heeft een zoon die met kuren begint op een leeftijd dat andere jonge kerels al degelijk getrouwd zijn.

Direct bij het binnenkomen begint hij zich al te ergeren. Te ergeren aan het gebuig van de met goud getreste portier, te ergeren aan het honingzoete lachje van de man bij de garderobe.

En wanneer hij hoort dat hij f 1.50 entréegeld moet betalen, krijgt hij de krankzinnige neiging om in de uitgestoken hand te spugen. Dat ook nog! Alsof het een pretje is. Enfin, hij heeft nu eenmaal A gezegd, B zal dan ook wel gaan.

Aan de ingang van de zaal blijft hij staan. Juist worden de lichten zwakker, doven dan geheel. Alleen het podium ligt in bleek-blauwe schijn. Tegen de achtergrond worden torens en daken van huizen zichtbaar. Het geheel krijgt de schijn van een stad bij nacht.

Het orkest, dat in de rechterhoek zit opgesteld, zet nu heel voorzichtig in, dan treedt een vrouw naar voren, een vrouw in een eenvoudige, witte japon die in soepele plooien tot op haar voeten neerhangt. En die vrouw begint te zingen met een lage, gevoileerde stem:

"Now the hacienda's dark, the town is sleeping;
Now the time has come to part, the time for weeping,
Vaya con Dios, my darling,
Vaya con Dios, my love.
Now the village mission bells are softly ringing,
If you listen with your heart you'll hear them singing;
Vaya con Dios, my darling,
Vaya con Dios, my love..."

Simon voelt een paar krachttermen naar zijn lippen stijgen, omdat dit zo verduiveld suggestief is. Dat hele toneel en die vrouw met niets anders dan haar hese stem en een klein, expressief gebaar van haar handen af en toe.

"Where ever you may be I'll be beside you,
Although you're many million dreams away.
Each night I'll say a pray'r — a pray'r to guide you,
To hasten ev'ry lonely hour of ev'ry lonely day..."

Simon Wierda is enkele ogenblikken totaal vergeten waarvoor hij hier kwam. Jaren vallen terug. Hij is met zijn lieve jonge Meta op de huwelijksreis. En in een klein café in Parijs beleven zij iets dergelijks. En later, in hun hotelkamer, drapeert Meta de goedkoop-chique sprei om zich heen en zingt wat de vrouw in het café zong, haar op meesterlijke wijze imiterend. Ze had er altijd zo de slag van om iets, wat hem een beetje tè zwaar lag, op een prettige manier bespottelijk te maken.

Het applaus brengt Simon in de werkelijkheid terug. Er stroomt nu weer helder licht door de zaal. Het is even een verademing. En Simon kijkt de tafeltjes langs, een beetje gejaagd, het is toch maar een beroerde situatie. Maar hoe hij ook speurt, Johan ziet hij niet.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.
For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

For sale: 10 stop Estey, 2 manual
REED ORGAN
with pedal. Complete with blower. Write to: Ebenezer Organ Co., Clifford, Ontario. Attention: Mr. Gerry Van Eyl. Phone: 127-W-4.

Young man, age 18 years, seeks
SUMMER EMPLOYMENT
preferably with room and board. Any type of work anywhere in Canada. Letters under number 1880, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

We were gladdened by the birth of
BRUCE ANDREW
J. van der Woerd.
A. van der Woerd.
Nanda.
Jan.
Peter.
Steven.
David.
May 2, 1966.
3F Harwick Cr.,
Ottawa 6, Ont.

With joy and gratitude we announce that the Lord entrusted to our care a son
WILLIAM FREDERICK
A ten-week-old brother for Jacqueline, Diane, Heather and Anne.
Mr. and Mrs. W. N. Veenhof.
May, 7, 1966.
R.R # 1, Jarvis, Ont

Mr. and Mrs. J. D. Schat of St. Anna Parochie, The Netherlands, wish to announce the engagement of their daughter
CLARA NELLIE
to
Mr. ALLAN ROMKEMA
April 30, 1966.
1382 Wilson Ave.,
Downsview, Ont.

Mr. & Mrs. Klaas Veld are happy to announce the marriage of their daughter
JANE
to
Mr. PETER VAN DUYVENVOORDE
son of Mrs. Martin P. Van Duyvenvoorde and the late Mr. Martin P. Van Duyvenvoorde.
The wedding will take place D.V. at Welland Junction Chr. Ref. Church, Welland Junction on Friday, May 13, 1966 at 7:00 P.M.
Rev. John D. Hellinga will perform the ceremony.

Mr. & Mrs. MARTIN REITSMA
hereby wish to express their sincere appreciation to all those who by means of cards or visit remembered them on the occasion of their recent anniversary.
It is not possible to thank you all personally for the warm Christian fellowship which we experienced. We thank our God who gave us these many years together and all those who contributed to make this an unforgettable day for us.
201 Herkimer Street,
Hamilton, Ont.

212 Acres Dairy Farm

best huis, 8 kamers, 2 badkamers, eigen gaswel. Moderne barns met barncleaner. Twee silo's, alle nodige farm machinerieën. 70 stuks stamboekvee, Guernsey.
Melkcontract 90% volle prijs, 10% surplus.
Vraagprijs $98.000,00.
$40.000,00 down. Open to offers.
JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Beamsville - Grimsby
17 ACRE FRUITFARM
Mostly sandy soil, peaches, pears, cherries, grapes, all implements. Over 500 ft. Highway # 8 frontage. Fine 2-storey brick home. Barns, wonderful location. $37,000. $10,000 down.
65,000 QUOTA BROILER BUSINESS
All automatic. A-1 buildings, city water and gas.
Dit is slechts een keuze uit onze voorraad Fruit and Dairy Farms en enkele kleinere Broiler Farms. Alle inlichtingen:
GERRIT OTTEN
563-7904 — Beamsville, Ont.
Agent for
HAROLD JARVIS
Real Estate.

FARMS FOR SALE
100 Acre, all workable, good buildings, low down. $11,500.
100 Acre, on Highway. $15,000.
100 Acre, new stabling for 36 cows. $16,000. Terms.
150 Acre Dairy farm with milkhouse and bulkcooler. $24.000.
150 Acre farm, 2 barns. One 76 x 40, 2nd 36 x 50. House with all modern conveniences. Milkhouse, bulktank, enz. $27,000.
150 Acre on Highway 86. A real buy. New roof and barn, new stabling. All modern conveniences in the house.
300 Acre Cash Crop or Beef farm. 200 acres all modern tiled every 3½ rod. Silo 16 x 50, 2 grain silos. Corn cribs, one 6 x 70 x 14, another one 6 x 70 x 20. Possible to take over all the machinery. 2-storey brick home with all the modern conveniences, complete newly decorated with wood paneling. $60,000. Terms.
450 Acres Beef farm, a real set up. $65,000.
Also 2 Restaurants and 1 General Store, in Dutch community.
Also 92 Reg. Jersey Cows and full line of implement for sale, in one parcel or in parts.
For service contact
F. C. v. EYL
Box 193, Lucknow, Ont.
Tel. 528-3618
JOHN BOSVELD
REALTOR - MEAFORD, ONT.

GOOD FARMS FOR SALE in the Rainy River District
Most of these farms have good size milkquotas with open quota from July through November. Anyone interested in one of these farms and also in helping us to build our church in Emo and Christian School Society, write to:
H. KAEMINGH,
Box 62, Stratton, Ont.

GROENTE en BLOEMZADEN
Ook: HOLLANDSE SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, KROPSLA, BOEREKOOL, WITLOF, ANDIJVIE, WORTELEN, POSTELEIN, enz. enz.
Hollandse of Engelse Prijscourant op aanvrage geheel Gratis.
WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.
Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners) 4 Miles West of Dundas
Phone: MA 8-6641 DUNDAS

1921 — 1966
Op donderdag 19 mei hopen wij, D.V., met onze ouders en grootouders
K. BOONSTRA
en
G. BOONSTRA—ZIJLSTRA
de dag te herdenken dat zij 45 jaren in het huwelijk verbonden zijn.
Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Dundas:
Mr. & Mrs. F. Boonstra.
Hamilton:
Mr. & Mrs. K. Dykman
Hamilton:
Mr. & Mrs. W. Boonstra.
Barrie:
Mr. & Mrs. H. J Kort.
Burlington:
Mr. & Mrs. J. Boonstra.
Hamilton:
Mr. & Mrs. C. Boonstra.
Palos Heights, U.S.A.:
Mr. & Mrs. H. Boonstra.
Greensville:
Mr. & Mrs. J. Elzinga.
en 36 kleinkinderen.
1517 Norwood Avenue,
Burlington, Ontario.

On May 13, 1966 we hope to celebrate with our dear parents and grandparents
KLAAS HOEKSTRA
and
FOKJE HOEKSTRA—VAN HOUTEN
the occasion of their 40th wedding anniversary.
That the Lord who has so richly blessed them in the past may continue to bless them and spare them for each other and for us for many more years to come, is the prayer of their thankful children.
Dick and Tiny Hoekstra, Sarnia.
Andy and Jenny Hoekstra, Sarnia.
Bill and Betty Hoekstra, Kitchener.
John and Betty Hoekstra, Sarnia.
Allan and Gerty Hoekstra, Sarnia.
Frances and Harry Boers, Wyoming.
Alice and Co Vander Laan, Granton.
Greta and Bob Williams (engaged), Kitchener.
and 25 grandchildren.
2127 London Rd., Sarnia, Ont.
Open house to be held on Saturday, May 14th, from 3-5 p.m. in the hall of the United Church, corner Telfer Side Rd. and # 7 Highway.

On May 20, 1966 we hope to commemorate with our parents,
JOHN and EVERDINA DE VRIES (nee KERKSTRA)
the occasion of their fortieth wedding anniversary.
We pray that God will spare them for each other and their children and grandchildren, for many more years to come.
Worth, Ill.:
Walter and Bertha De Vries.
Bowmanville:
Jenny and Piet Vermeulen.
Bill and Diny De Vries.
Oshawa:
Jake and Vera De Vries.
Trenton:
Pat and Klaas Smit.
Brantford:
Betty and Bob v. d. Steldt.
19 grandchildren.
Reception: Saturday, May 21, 1966 at 8:00 P.M. in the basement of Rehoboth Christian Reformed Church. Friends and relatives are cordially invited to attend.

On June 3rd, 1966 it will be 40 years ago that we were married in Granum, Alta. We were blessed with 7 children, but the Lord took to Himself our oldest daughter Christine.
Psalm 115:13.
CASPER GOLHOF
FERDINANDA GOLHOF—DE KRAAUW
Children and grandchildren:
Nanda and Harley Navis, 5 children. Alabama.
Corine and Arnie Haveman, 7 children. Burnaby, B.C.
Casper and Bettsy Golhof, 2 children. Burnaby, B.C.
Willemine Golhof, Vancouver, B.C.
Anne and Bill O'Reilly, 5 children. Okanagan Falls, B.C.
Sophie and Gerry Ensing, 3 children. Vancouver, B.C.
Open House June 3 from 2 to 5 and from 7 to 9 P.M. at 2755 East 2nd Avenue, Vancouver, B.C.

On Wednesday, May 18th, 1966 we hope D.V. to celebrate with our dear parents
PETER DAMSMA
and
NEELTJE DAMSMA—GREYDANUS
the occasion of their 40th wedding anniversary.
We thank our Heavenly Father who has been with them until this day. It is our earnest prayer that He may continue to be with them in the years to come.
Their children:
Preston:
Jake and Joyce Damsma.
Hamilton:
Edward and Wilma Dam.
Waterloo:
Steve and Sandra Vankruistum.
Petersburg:
Albert and May Heemsbergen.
Kitchener:
Gerald and Diane Damsma.
Waterloo:
Clarence and Jane Damsma.
Toronto:
Robert and Wanda Damsma.
Petersburg:
James and Karen Farris (fiancee).
and 10 grandchildren.
R.R. 2, Petersburg, Ont.
Reception will be held on May the 18th at 8 p.m. in the Fellowship Hall of the Chr. Ref. Church, 394 Ottawa Street S., Kitchener, Ont.

Grateful to the Lord we hope to commemorate the 40th wedding anniversary of our dear parents
A. DE BREE
and
S. DE BREE—KOK
on May 27, 1966.
That the Lord may spare them for each other and for us for many years to come, is the wish of their thankful children and grandchildren.
Ardrossan, Alta.:
Herman & Grace Molenkamp,
Sandra & Margaret.
Penticton, B.C.:
Herbert & Dorothy Lettinga, Neal & Debby.
Broek op Langedijk, Holland:
Bertus & Grietje De Bree, Arie, Gerrit, Irma & Gerda.
Edmonton, Alta.:
Arend & Tinie Lagemaat, Irene & Sylvia.
Brooks, Alta.:
Neal & Ina De Bree, Wilma, Eric & John.
Edmonton, Alta.:
Charlie & Nellie Wallish, John, Sharon & Glenn.
Edmonton, Alta.:
Harry & Edith De Bree, Kathy & Sherry.
Edmonton, Alta.:
Randall & Sandra Huisman.
Edmonton, Alta.:
Emmy De Bree.
10454 - 70 Ave.,
Edmonton, Alta.

On Saturday, May 21, 1966, D.V. we hope to celebrate with our dear parents
HENDRIK DIJKSTRA
and
GAITSKE DIJKSTRA—WIJNSMA
the occasion of their 35th wedding anniversary.
May our Heavenly Father, Who has led them these past years, also guide them for many more years to come.
Their thankful children:
Weston, Ont.:
Mr. & Mrs. Bill Dijkstra, (Louise, Geraldine, Henry, Catharine).
Bowmanville, Ont.:
Mr. & Mrs. Bob Dijkstra, (Henry, Andrea, Gracia).
Bowmanville, Ont.:
Mr. & Mrs. Klaas Dijkstra, (Carson).
Bowmanville, Ont.:
Mr. & Mrs. Tony Dijkstra, (Eric).
Weston, Ont.:
Mr. & Mrs. Pete Dijkstra, (David).
Newcastle, Ont.:
Mr. & Mrs. Tinnes Dijkstra, (Wilma, Greta, Diana).
Bowmanville, Ont.:
Mr. & Mrs. John Dijkstra, (Johnny, Gregory).
Bowmanville, Ont.:
Henry and Dalton Dijkstra.
202 Liberty St. North,
Bowmanville, Ont.

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

The Lord willing we hope to celebrate with our dear parents and grandparents
JACOB WESTERHOF
and
BEITSKE WESTERHOF—NIEWYK
the occasion of their 35th wedding anniversary on Saturday, May 21, 1966.
That the Lord may continue to bless and spare them is our prayerful wish.
Hillier:
Frank & Nellie Westerhof.
John & Grace Westerhof.
Belleville:
Leo & Helen Westerhof.
North Bay:
Walter & Helen Westerhof.
Toronto:
Henry Westerhof & Shirley Jackson.
Stirling:
Piet & Dorothy Kooistra.
and 13 grandchildren.
Open house at the Carrying Place Hall, May 21st, 8 p.m., Hillier, Ont.

On May 22, 1966 we hope to celebrate with our parents
AREND EUVERMAN
and
HERMINA EUVERMAN—PUTTEN
the occasion of their 35th wedding anniversary.
We pray that God will spare them for each other and for us for many years to come.
Terrace, B.C.:
Dick & Florence Euverman.
Houston, B.C.:
Bill & Hennie v. d. Berg.
Smithers, B.C.:
Fred & Helen Euverman.
Smithers, B.C.:
Bill Euverman.
Smithers, B.C.:
Dick & Connie Kronemeyer.
Smithers, B.C.:
Norman & Alida Groot.
Terrace, B.C.:
John & Julia Euverman.
Tom Euverman.
Harry Euverman.
and 27 grandchildren.
Houston, B.C.

On May 7, 1966 we were able to celebrate with our beloved parents and grandparents
JERRY ASSIES
and
SYLVIA ASSIES (nee LEUTSCHER)
the occasion of their 30th wedding anniversary.
That the Lord may spare them for each other and for us for many more years to come, is the prayer of their thankful children.
Simcoe, Ont.:
Alice & John Bokma, Sharon - Lee & Sylvia - Lyn.
Jordan Station, Ont.:
Claire & Bill Beldman.
Hagersville, Ont.:
Harmene & Gary.
R.R. # 3, Hagersville, Ont.

Grateful to the Lord we hope to celebrate the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents, on May 13th, 1966,
CORNELIUS VANDER KRUK
and
PAULINE VANDER KRUK (nee VAN LEEUWEN)
That the Lord may grant them many more years for each other and for us, is the prayer of their children and grandchildren.
Waterdown, Ont.:
Kees and Ina.
Bill and Ria.
Art and Dorothy.
Cor and Lida.
St. Ann's, Ont.:
Nelly and Bill.
Waterdown, Ont.:
Ann and Rene Dam.
Laurie.
Pauline.
and 11 grandchildren.
Waterdown, 1966.

On May 14, the Lord willing, the immediate family hope to celebrate with our dear parents
WILLIAM DE HAAN
and
GERTRUDE DE HAAN—WIEBENGA
their 30th wedding anniversary.
That the Lord may grant them many more years for each other and for us, is our prayer.
Waterloo:
Sam & Jean De Haan, Kathleen, James and Brenda.
Bowmanville:
Anne & Ralph Smeda, Ralph and Vivian.
Kitchener:
Dorothy & Henry Olthoff, Gertrude.
New Hamburg:
William & Betty De Haan, Kimberly.
New Hamburg, Ontario.

On May 14th, 1966 our dear parents
RINDERT TRIEMSTRA
and
NEELTJE TRIEMSTRA—HEYSTEEN
hope D.V. to celebrate their 30th wedding anniversary.
That God may spare them for each other and for us is the wish of their children and grandchildren.
Vick and Jane Triemstra, Nellie, Anita and Kevin.
John and Alice Triemstra, Ron, Johnny and Monica.
Dick and Nellie Romp, Henry and Lisa.
R.R. # 1, Thornton, Ont.

On Saturday, May 14th, 1966, D.V., we hope to celebrate with our dear parents and grandparents
FREDERIK A. ZANDBERGEN
and
JOHANNA W. ZANDBERGEN—KAPPERS
the occasion of their 30th wedding anniversary.
That our Lord may continue to bless and spare them is our prayerful wish.
Iroquois:
Arie and Jennie Geurkink.
Harold and Freda Tibben.
Ottawa:
Henry and Henny Zandbergen.
Kingston:
Nick and Deany Frans.
Brinston:
Alice and Jim (engaged).
Richard.
Bill.
Fred.
John.
Wilme.
and 9 grandchildren.
R.R. 2, Brinston, Ont.

Hardenberg 1936 — Rexdale 1966
Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders
JAN LENNIPS
en
JENNEGIEN LENNIPS—FRANSEN
op 15 mei a.s. de dag te herdenken dat zij 30 jaar geleden in het huwelijk zijn verbonden.
Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Ria en John Fledderus, Wayne en John.
Jake en Matrijke Lennips.
Bill Lennips.
Gerald en Hilda Lennips, Wendy.
Diane en John Kooy (verloofde).
John Lennips.
50 Clearbrooke Circle,
Rexdale, Ont.

1941 May 15 1966
The Lord willing, we hope to celebrate with our dear parents
THEUNIS SNYDER
and
TRIJNTJE SNYDER—DEJONG
the occasion of their 25th wedding anniversary on Sunday, May 15, 1966.
That the Lord may spare them for each other and us is the prayer of their thankful children.
Jennie & Tony DeWeerd, Kenny & Kevin,
R.R. # 2, Hannon.
Thea.
Ann & Bill Vandenberg,
R.R. # 4, Cayuga.
Charles.
Clarence.
Albert.
Helen.
Tommy.
To celebrate this occasion with us are our grandparents Mr. & Mrs. C. DeJong from the Netherlands.
R.R. # 3, Caledonia.

Zie HOLLAND
De plaatsen worden schaars, maar we kunnen U nog helpen op een 21-daags retour naar Holland. Als het moet, zelfs nog op datums als 11, 14, 18 en 21 juli 1966. Retour Montreal-Amsterdam $335.00, Retour Toronto-Amsterdam $381.00. Laat U het ons dan wel zo gauw mogelijk weten? Boek bij de expert:
LUCAS KOOPS
Manager
VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av.Toronto 17 Ont.

On May 15, 1966 we hope to celebrate with our parents

JAMES LYCKLAMA à NYEHOLT

and

WILMA LYCKLAMA à NYEHOLT—BOONSTRA

the occasion of their 25th wedding anniversary.

That God may spare them for each other and for us, is the prayer of their children and grandchild.

Whipper and Winny.
Heinz and Gerda
- Audrey Leah.
John.
Peter.
David.
Jack.
Diane.
Wilma.
Eddie.

Friends and relatives are invited to a reception on Monday, May 16, 1966, 8:00 P.M. in the Town and Country Club, 1159 King Road, Burlington.

With gratitude we want to announce that on May 16, 1966 our dear parents

HIELKE MULDER

and

MINNIE MULDER—JANSSEN

will celebrate with us their 25th wedding anniversary.

That the Lord may grant them many more happy years together is the prayer of their children.

Wayne and Cornelia Tinga, Edmonton.
Len and Gladys Zylmans, Edson.
Walter.
And grandchildren,

Edmonton, Alberta.

Open house will be from 7-10 p.m., May 16, 1966.

Heden overleed, na een smartelijk lijden, in zijn Heer en Heiland, onze geliefde broeder en zwager

KLAAS TALSMA,

geliefde echtgenoot van Lolkje Wiergersma,

op de leeftijd van 56 jaar.

"Jezus uw verzoenend sterven,
Blijft het rustpunt van mijn hart."
Gez. 14.

Murmurwoude, Ned.:
A. Smidt—Talsma.
R. Smidt.
Bowmanville, Ont.:
A. Talsma.
J. Talsma—Wieringa.
Simcoe, Ont.:
H. Elzinga—Talsma.
B. Elzinga.

Hampton, Ont., Canada.

21 april 1966.

Suddenly the Almighty God has taken away from us into His heavenly glory our beloved grandson and nephew

JOHN WILLIAM DUIMERING,

28 years old,

beloved husband of Rita Duimering, nee Dijkxhoorn and father of Richard and Robert, these being too young to comprehend the loss of their dear father.

"Therefore shall he be before the throne of God and serve Him day and night in His temple." Rev. 7:15a.

Heerenveen, Neth.:
Wed. W. Wiebenga.
R.R. 1, Springfield, Ont.:
Mr. & Mrs. H. Wiebenga.
New Hamburg, Ont.:
Mr. & Mrs. Wm. De Haan.
Mildam, Neth.:
Mr. & Mrs. S. Wiebenga.
R.R. 1, St. Ann's, Ont.:
Mr. & Mrs. H. Kroes.
Heerenveen, Neth.:
Mr. & Mrs. W. Wiebenga.
Sneek, Neth.:
Mr. & Mrs. L. Woudstra.

Georgetown, Ont.,

April 29, 1966.

Our heavenly Father called home, at the age of 49, our dearly beloved wife and mother.

We mourn her departure but rejoice in her glory.

WILLEMINA VAN NAMEN

"Safe in the arms of Jesus."

Anthony Van Namen.
Joyce & Gerard Vos.
Piet.
Elsie & Cor Mooy.
Corrie.
Mieke.
Tonny.
Connie Grace.
and grandchildren.

May 2, 1966.

263 Steeles Avenue East, Willowdale, Ont.

On May 2nd, the Lord called to Eternal glory our dear niece and aunt

WILHELMINA VAN NAMEN, nee ROMEIN,

beloved wife of Anthony van Namen.

"The eternal God is thy refuge, and underneath are the everlasting arms."

Willowdale:
Bas and Ann Denhoed, Mike, Robert, Peter, Barbara and Stanley.
Dan and Sya Euser, Jos, Tony, Danny, Elsie and Verina.

The members of the Consistory of the First Christian Reformed Church of Toronto wish to express their deepest sympathy to their fellow Office-bearer with the passing away of

Mrs. A. VAN NAMEN.

May the Lord sustain and comfort the bereaved family in their sorrow.

Chairman:
Dr. R. Kooistra.
Clerk:
S. C. Waterdrinker.

Na een blijmoedig getuigen en een langdurig geduldig gedragen lijden nam de Here tot Zich op 2 mei één onzer leden

Mrs. A. VAN NAMEN

Trooste de Here haar man en kinderen in dit zware verlies.

Vrouwenvereniging
"Maria en Martha"
Toronto I

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Nobleford, Alta., J. Morren te Grand Rapids, Mich., U.S.A.

te Rock Valley, (Calvin Church), Iowa, U.S.A., S. Vis te Houston, B.C.

te Ingersoll, Ont., J. J. Wiegers te Hawarden, Iowa, U.S.A.

te Grand Haven (I), Mich., U.S.A., P. Kranenburg te Jarvis, Ont. als zendeling voor Japan.

Bedankt

voor Chatham (I), H. DeWolf te Byron Center, Mich., U.S.A.

voor Everson, Wash., U.S.A., J. W. VanWeelden te Red Deer, Alta.

Aangenomen

naar Kalamazoo (Northern Heights), Mich., U.S.A., R. J. Sikkema te Blyth, Ont.

NETH. REF. CONGREGATION

Beroepen

te St. Catharines, Ont., P. Blok te Dirksland, Ned.

Bedankt

voor Lethbridge, Alta., G. Schipaanboord te Apeldoorn, Ned.

CANADIAN REF. CHURCHES

Beroepen

te Winnipeg, W. Vis te IJsselmuiden, Ned.

PULPIT SUPPLY WANTED

for June and July. in the Brandon Christian Reformed Church. Interested ministers please contact the clerk Mr. D. Van Heyst, Box 792, Brandon, Manitoba, if you will be in the area.

WIJ LAZEN VOOR U

HET GEZICHT VAN DE ANTI-REVOLUTIONAIRE PARTIJ, door Prof. Dr. T. P. VanderKooy en Dr. A. Veerman, uitgegeven door de Nationale Organisaties van A.R. Jongeren Studieklubs.

Deze brochure bevat twee lezingen gehouden in october 1965 op de conferentie van Anti-Revolutionaire Jongeren Studieklubs. Aan ieder die niet te veel afweet, en ik sluit mezelf hierbij in, van hoe er in een christelijke politieke partij in Nederland tegenwoordig gedacht en getheoretiseerd wordt, geven deze lezingen heel wat inzicht. Ook ontkom je bij het lezen van deze brochure niet aan de indruk, dat de A.R. partij niet zomaar 'n museumstuk in Nederland is, doch een partij die wil staan temidden van het snel en ingrijpend "proces van verandering en beweging in de samenleving". Om dit als een *christelijke* politieke partij te doen, dat vraagt heel wat. Prof. VanderKooy stelt dan ook in het begin van zijn lezing vast, dat de A.R.-Partij "geen neutrale zone kent. Er bestaan geen zakelijke vraagstukken in de politiek, die alleen maar neutrale deskundigheid zouden vereisen, en die met het christelijk geloof in de zin der schepping en der geschiedenis geen enkel verband zouden houden".

Dus altijd kleur bekennen! Maar dan komen blijkbaar de moeilijkheden. Althans die indruk geven deze lezingen toch wel, door een enigszins apologetische toon, dat er nogal wat kritiek is op de leiding in de partij en op de toepassing van de beginselen. Een uitermate belangrijke vraag is natuurlijk: wat zijn eigenlijk beginselen? Het schijnt wel dat er vroeger *meer* waren dan nu, doch dat ze toen het karakter hadden van een eerbiedwaardige, onpraktische voornaamheid. Tegenwoordig zijn er veel minder, doch van zulk een aard, dat ze in elke politieke beslissing wel móeten meespreken. Dr. VanderKooy noemt het beginsel "een richtsnoer, dat dient ter beóórdeling van de situatie, met het oog op de keuze van doeleinden". Dr. Veerman geeft een opsomming van zulke beginselen als dat van het gezag, van de vrijheid, van de gerechtigheid, en van de vrede. En hij verzekert ons, dat beginselen geen geboden zijn, doch "impulsen, die ons drijven tot het streven naar een goede, verantwoorde samenleving".

Ook het partij program zelf bevat, volgens Dr. Veerman, geen beginselen, doch slechts de toepassing van beginselen, en is in die toepassing gebonden door de specifieke situatie van het ogenblik, of van de tijd en de omstandigheden waarin we leven. Van "afgeleide beginselen" wil Dr. Veerman dan ook niets weten; het woord alleen al is een contradictie in zichzelf. Interessant in verband met discussies die ook onder ons gaande zijn is een aanhaling als deze: "Men krijgt wel eens de vraag of wij principieel voor een christelijke partij zijn. Men bedoelt dan: afgezien van tijd en plaats. Men kan evengoed vragen of wij principieel voor ontwapening zijn of voor belastingverlaging. Zonder de toepassing hier en nu is een beginsel een abstractie, waar men even goed alles als niets van zeggen kan".

Me dunkt dit is genoeg om u te overtuigen dat kennisname van deze brochure geen luxe is. De A.R. Partij is een Nederlandse organisatie, maar de problemen die hier besproken worden zijn van veel breder aard en zijn in de grond der zaak ook de problemen die wij hebben op te lossen als we bezig zijn met christelijke activiteit en organisatie in welke levenskring ook. Kennisneming van deze lezingen wil ik dan ook hartelijk aanbevelen.

Herman Jonker.

REV. G. RIENKS

Op 26 april jl. behaalde Rev. G. Rienks, predikant bij de Christian Reformed Church te Simcoe, Ont., zijn Master of Theology Degree in de Convocation Hall van de Universiteit van Toronto. Rev. Rienks' thesis was over "Social Concerns within the Presbyterian Church in Canada during the period 1875-1925, with special attention to the Western Frontier and the Rise of Modern Industry."

Rev. Rienks heeft aan het Knox College in Toronto kerkgeschiedenis gestudeerd onder prof. Allan L. Farris. De studie was een poging om tot meer klaarheid te komen wat betreft de sociale belangstelling van gereformeerde overtuiging. Het doel is om wegen te vinden, waarin reformatorische christenen met een verschillende ethnische afkomst elkander helpen kunnen in de toepassing van de gereformeerde beginselen in de sociale strijd in dit land.

Rev. Rienks was predikant bij de Gereformeerde Kerken van De Glind en Wormerveer in Nederland, alsmede legerpredikant in Indonesië, voordat hij naar Canada kwam in 1959. Na ongeveer vier jaar de Chr. Ref. Church van Pembroke, Ont. te hebben gediend, ging Rev. Rienks met studieverlof naar Toronto, om in 1964 zijn intrek te nemen in de pastorie van Simcoe, Ont.

Het onderwerp, dat de nieuwe Master of Theology koos voor zijn studie is zeer interessant en actueel. Met onze hartelijke felicitaties spreken wij de hoop uit, dat de lezers van ons blad van de leiding van deze "deskundige" mogen profiteren.

CHRISTIAN MUSIC ASSOCIATION ANNOUNCES FESTIVAL

The Christian Music Association of Ontario plans to hold this year's festival in the Rockwood Conservation Area near Guelph on July 1. Every year this occasion is considered to be a highlight for the choirs and bands as well as for the many who come to witness this musical event.

The association finds the Rockwood Conservation Area to be an ideal place for this festival. This park is located seven miles east of Guelph on King's Highway 7. Here are 197 acres of beauty, where facilities for camping and swimming are possible. There is a modern pavilion which will serve the needs of the choirs, bands, and the audience. Nearby is an adequate place for the festival surrounded by the natural beauty of towering pines and a quiet flowing river.

The member choirs and bands will come to this festival with the purpose of learning how to praise our Lord's name more fittingly in song. For this reason there will be two adjudicators who will give helpful suggestions as well as rate the choirs and the bands. Many people, likewise, come to hear this festival and to find an occasion for Christian fellowship one with another.

The membership has indicated July 1 to be the best festival date.

This festival is under the auspices of the Ontario Christian Music Association, an organiation composed of various choirs and bands from all over Ontario seeking to understand music in a Christian light as it is defined in the Reformed Faith. The member organizations elect a board of seven members who conduct the affairs of the organization. This organization is dedicated to praising our living Lord and only King through song. This association has sponsored many fine festivals in the past, and it welcomes the opportunity of putting on another this summer. Besides this project the organization gives leadership in sponsoring area "Contact Evenings," where various choirs put on a program together. The association is an organization which seeks to help the choirs whenever possible.

The purpose of this organization as well as the spirit of the festival is well expressed in Ephesians 5:19, "Speaking to one another in psalms and hymns and spiritual songs, singing and making melody with your heart to the Lord."

Calvin Hoogstra.

VASTE PAASDATUM IN ENGELAND?

In zijn voorjaarszitting heeft de algemene vergadering van de Kerk van Engeland een voorstel met grote meerderheid van stemmen aanvaard om te komen tot een vaste Paasdatum, liefst op zondag na de tweede zaterdag in april. Reeds jaren geleden — in 1928 — werd in het Engelse parlement een wet aangenomen van die strekking, maar er werd toen een bijzondere bepaling bijgemaakt, dat de invoering bij Koninklijk Besluit (Order in Council) zou wachten totdat de kerken hun mening erover zouden hebben gegeven. Tot nu toe bleef de wet daardoor een dode letter, omdat een dergelijk K.B. achterwege werd gelaten.

In 1963 werd deze kwestie in het Tweede Vatikaanse Concilie weer aan de orde gesteld. Met 2058 tegen 9 stemmen werd toen uitgesproken, dat een vaste Paasdatum aanbeveling verdiende. In het volgende jaar nam de Britse Raad van Kerken het initiatief over en verzocht aan het uitvoerend comité van de Wereldraad van Kerken om in samenwerking met het concilie aan te sturen op een algemene aanvaarding over de hele wereld van een vaste Paasdatum. De aartsbisschop van York, dr. Coggan, die de voorstellen verdedigde, verklaarde dat de houding van de orthodoxie onzeker was. Maar het is goed, als onze Kerk een richting aangeeft. Wellicht zullen andere kerken, die nu nog aarzelen, dan volgen.

Slechts enkele leden van de algemene vergadering gaven uiting aan bezwaren. Zo was er een mr. Clark, die meende dat in een tijd van toenemende uniformiteit een algemeen aanvaarde afwijking, die bovendien kon bogen op historische achtergronden stellig iets aantrekkelijks had.

Centraal Weekblad.

TEACHERS WANTED

"IN BEAUTIFUL BRITISH COLUMBIA"

The Ladner Christian School will need a

QUALIFIED PRINCIPAL

(grades 6 and 7).

Send inquiries to: A. Terpstra, P.O. Box 662, Ladner, B.C. Canada.

The "AGASSIZ CHRISTIAN SCHOOL", Agassiz, B.C. needs

A TEACHING PRINCIPAL

and

A TEACHER

for grade 1 and 2.

Apply with full information and references to the Secr. J. M. den Boesterd, 8026 Morrow Rd., Agassiz, B.C.

The Holland Marsh Christian School will be in need of a

PRINCIPAL

for grades 7 and 8, and a

TEACHER

for grades 3 and 4, for September '66.

Please send application stating qualifications, experience, references, etc. to: R. Hovius, R.R. # 2, Newmarket, Ont. Tel. 895-9975.

Due to expansion, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. is in need of

2 TEACHERS

One for grade 1 and one for either grade 2 or a combined grades 3 & 4. Please send applications to Mr. Sid Jaarsma, Box 852, Smithers, B.C.

The Wallaceburg Christian School (4 rooms) will need a

PRINCIPAL

(Grades 7-8)

for the 1966-67 school term. Please send applications to: Mr. P. Langeveld, Secretary, 120 Oak St., Wallaceburg, Ont. Phone: 627-5094.

The Springdale Christian School is in need of a

PRINCIPAL

beginning September 1966. We are located 35 miles north of Toronto, Ontario. Please write for further information to: Mr. Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ontario. ....

Due to expansion, Calvin Christian School in Chatham will require additional

TEACHERS

for the primary and intermediate grades. Please send applications to Mr. J. Postma (Principal), % Calvin Christian School. 72 Tissiman Ave., Chatham, Ont.

The Terrace Calvin Christian School Society in the rapidly expanding Skeena Valley of B.C. is in need of:

ONE PRINCIPAL

— grades 4-6,

ONE TEACHER

— grades 1-3

for our newly constructed school. For further information and applications please write to: Mr. E. Talstra, Box 317, Terrace, B.C.

BRANTFORD

The Brantford Christian School is still in need of

ONE TEACHER

for grade 3 and 4 (approximately 25 pupils) for the 1966-67 schoolyear. Please send application to the Principal, Mr/ J. Kooistra, 406 Marlboro St., Brantford, Ont.

OTTAWA CHRISTIAN SCHOOL requires a

TEACHER

for grade one this Sept. Secretary Mr. S. Vandewint, 289A Zephyr Ave., Ottawa 14, Ont. Principal Mr. E. Geertsema, 624 Fuller S.E., Grand Rapids, Mich. 49506.

The seven room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. will need

TWO TEACHERS

for grades 5 and 6

as per September 1966.

Recent addition of three classrooms, teachers' room and other facilities. Please send your application to the principal, Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont., telephone 587-2604.

The Calvin Christian School in Trenton, Ont. will be in need of a

TEACHER

in September, 1966, for either the primary or the junior grades. Please send applications or inquiries to the Secretary of the Board: J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

The Board of the John Knox Christian School Society of Brampton invites applications from qualified

FEMALE TEACHERS

for the primary grades, and an experienced

MALE TEACHER

for one of the intermediate grades. Salary schedule will be sent upon request. Please send applications, giving qualifications and references to Mr. G. W. Gerrits, Secr., 15 Tullamore Rd., Brampton, Ont.

Calvin Christian School

HAMILTON, ONT.

has an opening for a

TEACHER FOR GRADE 8

Preferably with music specialization.

For more information and application form, write to the Principal, Mr. R. Klapwyk, 547 West 5th St., Hamilton, Ont.

JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL,

8275 - 12th Ave., New Westminster, B.C. requires a

TEACHER

for a special class of slower beginners; also for grade two and grade four. Enquiries invited.

Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. will need

A TEACHER

schoolterm 1966-67, for grades 1 and 2. Please send applications to Mr. J. Kaastra, Secr., R.R. # 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

TORONTO, ONTARIO

Timothy Christian School in West Toronto will require for September 1966

TWO TEACHERS

Grade Levels: (3, 4), or 5, and (6, 7).

Send applications to: Mr. H. Vande Burgt, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario.

The Christian School in Fort William, Ont. is in need of a

PRINCIPAL

teaching the higher grades 7, 8 and a

TEACHER

for the intermediate grades, by Sept., 1966.

Please send your application with full information and reference to the Secr. T. Bakker, R.R. # 3, Fort William, Ont.

Verdovende Middelen

genezen niet, kunnen het lichaam ernstige schade berokkenen! Wilt U een prima geneesmiddel, dat nooit schaadt en werkelijk genezend werkt, meldt ons dan Uw ziekten en klachten, opdat wij U een passend en doeltreffend pak Florakruiden zenden. Leest de attesten van de legio genezen gebruikers! U zult versteld staan! Toezending desgewenst in blanco verpakking!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

BE UP TO DATE

Read

CHURCH and NATION

Publication for the Chr. Ref. Church in Canada.
$3.00 per year.

PRO REGE PUBLISHING COMPANY
10 Golfdown Drive,
Rexdale, Ont.

Vijftig jaar geleden: de slag om Verdun ❷

De slag om Verdun, waarin zowel de Duitsers als de Fransen trachtten een beslissende overwinning te behalen, staat in de geschiedenis bekend als één van de veldslagen waarin het hoogste aantal mensenlevens is omgekomen op een betrekkelijk beperkt gebied. Het leed dat de soldaten in deze veldslag, die tien maanden heeft geduurd, hebben doorgemaakt, is met geen pen te beschrijven. Terecht noemt Allistan zijn boek over de slag om Verdun, waaraan wij grotendeels de gegevens hebben ontleend, "The Price of Glory". Hiermee wil de schrijver op een enigszins sarcastische wijze zeggen dat de prijs wel erg hoog is voor de 'glorie' waarnaar beide landen streefden.

Op de twaalfde februari zou, volgens het plan van de Duitsers, de aanval 'Operatie Gericht' plaats hebben. Met spanning wachtten de Duitse soldaten op de telefoon die het sein zou geven tot de aanval. Maar op de twaalfde februari dwarrelden uit een loodgrijze hemel dikke sneeuwvlokken, zodat de aanval moest worden uitgesteld. Tien dagen hebben de legers zo tegenover elkaar gelegen. De Duitsers, wachtend op het bevel: Feuer! en de Fransen zwevend tussen hoop en vrees wat er zou gebeuren. Verkleumd door de kou, nat van de regen en de sneeuw en geplaagd door ongedierte, wachtten de soldaten in hun met water gevulde loopgraven op de dingen die komen zouden.

Op de 19e februari brak eindelijk de zon door en twee dagen later werden de Fransen uit hun slaap opgeschrikt door het oorverdovende lawaai van de bulderende 'grote Bertha's', die hun granaten afvuurden op de weerloze soldaten in hun loopgraven. De grond werd omgewoeld alsof een boer met zijn ploeg er was doorgegaan. Vele soldaten werden ernstig gewond door de talloze scherven van de granaten die in honderden delen uit elkaar barsten. Een uur na de aanvang van de strijd waren bijna alle telefooncontacten, die toch al veel te wensen overlieten, verbroken. Aangezien men niet over walkie-talkies beschikte, moest men zelf de boodschappen overbrengen, het gevaar lopend door een granaat te worden getroffen. Een eendrachtig optreden was nu onmogelijk en elke officier moest maar zien wat hij er van maken kon. De paniekstemming nam bij het uur toe. Het aantal gewonden en doden liep in de honderden. Hele eenheden werden uit elkaar gerukt. Van de twee bataljons van Driant — 1200 man sterk — waren na het bombardement slechts enkele officieren en 500 man overgebleven, onder wie vele gewonden.

Na het bombardement werd de Fransen weinig tijd gegund om van de schrik te bekomen, want tot hun grote schrik zagen ze plotseling de asgrauwe uniformen van de vijand voor hun ogen opdoemen. Wat moesten ze beginnen? Er werd om versterkingen gevraagd, maar de hele legerapparatuur functioneerde niet meer. Het kwam nu aan op de moed en de weerbaarheid van de soldaten.

Door het moedige optreden van Driant werd de vijand een dag in zijn opmars tegengehouden, zodat het Duitse plan om de Fransen te overrompelen enigszins aan effect had verloren. Maar in de moedige strijd van de Fransen lieten 400 man het leven en verloor Frankrijk haar dappere Driant. Hoe konden de Fransen ooit de opdringende vijand tegenhouden? Alle reserves waren al in de strijd geworpen. Er was gebrek aan munitie. Voedsel was er niet voldoende. De gewonden konden bijna niet naar veiliger plaatsen worden vervoerd. Het moraal van het Franse leger daalde diep. Het lijden in de barre winter was onvoorstelbaar. Toen de Duitsers de linie doorbraken leek het erop dat de strijd voorgoed was verloren.

De Duitsers trokken voort. "Siegreich woll'n wir Frankreich schlagen," zo zongen ze. Vóór hen lag de 'onneembare' burcht van Douamont. Dat zou nog een harde dobber worden om die te nemen. De Duitsers wisten namelijk niet dat de Fransen de burcht ongeschikt voor verdediging hadden geacht, omdat ze vreesden, dat bij een bombardement de Franse soldaten in de burcht levend zouden worden begraven onder de puinhopen. Slechts enkele Fransen waren aanwezig om het kanon te bedienen, maar de meesten waren naar de onderaardse kelders verhuisd om een veiliger heenkomen te vinden. Zodoende konden Kunze en zijn tien kornuiten zonder veel moeite oprukken tot vlak bij de burcht. Kunze die tot de 'unternehmungslustigen' behoorde ging moedig verder, bescherming zoekend tegen de granaten van zijn kameraden. Het was echter onmogelijk om over de hoge muur te komen, maar tot zijn geluk ontdekte hij dat een granaat een bres in de muur had geslagen aan de noordzijde van de burcht. Toen stond hij echter voor de gracht. Een granaat, die zijn doel had gemist, kwam hem echter te hulp zodat hij aan de andere kant van de gracht kwam, waar hij echter de deur, die toegang gaf tot de onderaardse gangen, gegrendeld vond. Zijn metgezellen voelden er echter weinig voor om binnen te gaan, maar buiten bedreigde het geschut hun leven, zodat het toch maar veiliger was om binnen te gaan. Nadat ze zich samen in de vorm van een pyramide hadden opgesteld, was Kunze in staat door een schietgat te kruipen en naar beneden te gaan om de deur voor de anderen te ontgrendelen. Hoewel het de andere mannn aan moed ontbrak om verder te gaan met de speurtocht, liep Kunze de gangen door, totdat hij in een der vertrekken Franse soldaten ontdekte. Veel tijd had hij niet te verliezen. "Handen omhoog!" riep hij en de verbouwereerde Franse kanonniers lieten van schrik het kanon in de steek en vluchten in een van de vele onderaardse gewelven. Maar kort daarna ontdekte hij een groep van twintig soldaten. Opnieuw riep hij: "Handen omhoog!" Op het moment dat de Fransen hem hadden kunnen grijpen, ontplofte boven hen een granaat die de kaarsen uitblies. Vlug sloot hij de deur van het vertrek en tijdig kon hij de grendel er op doen, zodat de Fransen gevangen zaten. Kunze vervolgde zijn speurtocht en liep een oudere soldaat tegen het lijf, die hij in half Duits en half Frans vroeg waar de staf zich bevond. De verbouwereerde soldaat voerde Kunze die hij kapitein noemde, naar de plaats van de officieren. Het vertrek was echter verlaten. In het midden stond een tafel met een mand met eieren, wijn en ander proviand. Zoiets had Kunze in tijden niet geproefd. Zijn eetlust deed hem alles wat aan de oorlog herinnerde vergeten en hij zette zich neer om zich te goed te doen aan al die uitgestalde heerlijkheden.

Terwijl Kunze heerlijk zat te smullen kwam Ratke en enkele van zijn soldaten de burcht binnen, die tot zijn verbazing de burcht verlaten vond. Deze vergat echter zijn plicht niet, maar ging meteen naar de plaats waar het kanon stond en beduidde met een Duitse vlag zijn mede-soldaten dat de burcht in hun handen was. Tegelijkertijd nam hij maatregelen om een tegenaanval van de Fransen af te weren.

De Duitse troepen stroomden nu langzamerhand de burcht binnen, onopgemerkt door de Franse troepen die aan één zijde van de burcht lagen opgesteld, maar door de sneeuw de vijanden voor hun landgenoten hadden aangezien en daarom het vuren op hen staakten.

Zo werd Douamont genomen.

En de Franse dagbladen schreven: Een hevige strijd vond plaats bij het fort Douamont. Na vruchteloze aanvallen en hevige verliezen (de Duitsers verloren slechts 32 man) hebben al de pogingen van de vijand niets uitgehaald.

En de Duitse pers schreef: Overwinning bij Verdun . . . de ineenstorting van Frankrijk!

En de lezers maar smullen!

Duitse vliegtuigen strooiden echter pamfletten uit boven het front waarin stond dat de burcht Douamont in hun handen was en elke verdere tegenstand zinloos zou zijn.

Douamont was gevallen. Zou Verdun het houden? Er zouden versterkingen moeten komen wilde men Verdun uit de handen van de vijand houden. Maar hoe zou men ooit de versterkingen naar Verdun kunnen vervoeren. Er was slechts één modderweg open, onbegaanbaar voor het zware verkeer en de stroom van soldaten. Waar zou men de vervoers*middelen* vandaan halen? Frankrijk had zich immers nooit bekommerd om moderne uitrustingen? De energieke Richard, die belast was met het verbeteren van het oorlogstuig, wist nog 3500 voertuigen van allerlei soort bij elkaar te scharrelen. Maar spoedig was er een tekort aan bestuurders. Na 50, soms 75 uur achtereen achter het stuur te hebben gezeten, raakten de bestuurders uitgeput.

Een Amerikaanse toeschouwer schreef later: De potsierlijke voertuigen met hun sterke wielen op de gladde weg deden me denken aan een troep jonge olifanten. Vele voertuigen gleden van de weg af of kwamen onderste boven te liggen, terwijl andere in brand geraakten.

Op 28 februari zette plotseling de dooi in. De weg was één modderpoel. Kon ze het troepenverkeer houden? Het moest . . . en het ging, ook al was het met opstoppingen. In de week van 28 februari tot 6 maart werden er 190.000 soldaten naar Verdun ge transporteerd en 25.000 ton aan voorraden. Onophoudelijk werd er sindsdien aan de weg gewerkt om de enige toegangsweg tot Verdun open te houden. Pétain, die nu het roer in handen hield, herstelde in een ogenblik het vertrouwen in de legerleiding. De moraal steeg en de soldaten waren bereid zich tot het uiterste in te spannen.

De Duitsers ontmoetten in hun opmars veel tegenstand, maar aan Franse zijde liep het aantal doden en gewonden schrikbarend omhoog.

Toch vonden de Duitsers spoedig uit dat men Verdun niet zo maar kon binnenlopen, zoals Falkenhayn had voorspeld. Het artillerievuur der Fransen werd heviger en de verliezen van de Duitsers namen schrikbarend toe.

De strijd ging voort. De volgende plaats was Morte Homme. Inderdaad een dodenhuis, waar aan weerszijden de doden bij duizenden vielen. De strijd leek eindeloos. Een zekere Duitser Gallwitz maakte de sarcastische opmerking: "We zullen op zijn vroegst in 1920 in Verdun zijn". Op de duur was het moeilijk uit te maken aan wie Morte Homme nu eigenlijk toebehoorde. Het wisselde telkens van 'eigenaar'. In mei hadden de Duitsers eindelijk Morte Homme in handen, maar de prijs ervoor was hoog en het bezit slechts van korte duur.

De legers raakten uitgeput. De voorraden waren ontoereikbaar. De ziekenhuizen waren niet voorzien van de nodige medicamenten. De soldaten begonnen zich tenslotte af te vragen wat toch de zin was van deze oorlog. Niets kon immers de oorlog tot een beslissing brengen? Geen bombardementen, geen gas zelfs bracht de beslissende overwinning waarop de Duitsers hadden gehoopt. Hoe men zich ook inspande, het mocht niet baten.

Ook de Engelsen moesten een zware tol betalen bij de verdediging van Verdun. Toen de geallieerden echter eenmaal samenspanden, konden de Duitsers het niet langer volhouden. De strijd was verloren, maar wie zou er om treuren?

Op 11 november vierden de Duitsers, de Fransen en de Amerikanen gezamenlijk te Damloup het einde van de gruwelijke oorlog. Een groot aantal kon echter bij dit feest niet tegenwoordig zijn. Zij hadden de prijs met hun leven betaald. Sinds de torenbouw van Babel heeft de mens het nog nooit geleerd dat de god van de eerzucht grote offers vraagt.

P.T.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis *
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 335.00

met gratis trip naar Brussel,
Parijs en Londen

* Behoudens Regeringstoestemming.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Het aantal abonnees op Calvinist-Contact groeit . . . . maar heeft nog niet de grens bereikt. Geef dit nummer door aan iemand, die ons blad nog niet leest.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

EGYPTISCHE TEMPELS EN GODEN, door Dr. J. Zandee.
Dit boek (256 blz.) geeft een beeld van de Egyptische godenwereld. De lezer wordt in aanraking gebracht met belangrijke aspecten van de godsdienst van het oude Egypte.

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — **Zijn weg en werk**, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ieeke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

WHY BOTHER

to explore together HOW our commitment to Christ the LORD propels and guides our involvement in the modern world . . .?

①

In these columns we publish a keynote address, which was delivered by Dr. H. van der Laan at the Easter holiday high school student conference, which was held on April 14 and 15, in London, Ont.

The address does not deal with local matters for the London high school students, but carries a message for all of us, young and old.

Your reservations

Here we are, almost one hundred young people and half a dozen grown up young people. It is my guess that most of you came here this morning with mixed feelings. No doubt the fact that you are here shows your concern for the conference theme, or your parents' concern . . . . Hopefully you and your parents share this concern. At the same time you may have wondered and be wondering still, whether these speakers and what not will really get down to earth and talk about the things you are involved in most of the time. And you may fear that probably 'those guys' will parade the usual clichés all over again, and you are supposed to nod 'amen' and be bored, then go home unchanged, a bit empty. God forbid that this should happen here. Mind you, I do not blame you for some slight suspicions in that direction. There are good grounds for them in the experience of each one of us. When christians are together they either talk about 'spiritual matters' or about the things of our time. And rarely do these seem to be the same. We can argue about the finer points of a confession written by two young men in 1564, in a manner altogether *unintelligible* to the uninitiated, *weltfremd*, remote from our daily concerns. But the moment we discuss developments of our time our talk is *indistinguishable* from that of our humanist friends.

Why it is difficult

So we must try and do it differently here these two days. We want to talk about the things that excite, frustrate and intrigue you and me today as the things and the today over which Christ is Lord.

And that is not easy, for several REASONS . . . .

1. We do not really care to acknowledge Christ as Lord all over the place all the time. In church it's all right, at home too, perhaps, at Young People's . . . ? What about the arguments we enjoy(?) as we pick each other apart? And Jesus keeps saying: Love each other! and if He is Lord then that is a command, for life. Something has to give . . . and most of the time it is our recognition of Christ, not our arguments and hassles. Happens all over, not just at Y.P., but in consistories, school boards, synods, etc. So that is one reason, *the* reason we don't talk easily about Christ as Lord of our (life)-time. We much prefer to run our own show most of the time. Obedience is a very unpopular word. It is tough and tiring to row or swim in a *given* direction when currents are swift and unpredictable. There's nothing like floating, drifting along (until you break your back on a rock, or imperceptibly drown as you are lulled asleep). So that is the first reason, sin, shoving Christ right out of (most of) our life.

2. There is another reason for the difficulty we face when we explore the question of *how* to build a christian way-of-life. And this second reason is a result of the first. It is that most christians most of the time, and all christians some of the time, for a thousand years and hundreds more, have tried to keep the Lord *locked up, in church.* Now if you pretend that the church *only* is typically the domain of Christ, then if you wish to serve Him you do so in church. And christian service is narrowed down to church service, and christian action to church directed action, ecclesiastically controlled activity. And outside the scope of church-work people are supposed to be their 'natural selves', reasonable beings running around behaving 'rationally'. *If* you start from here then obviously a dedicated christian will work hard to extend and to maintain the *scope* of the church. And for a long time that scope was enormous. But that changed, it had to, that's the way the creation is. When that developed and unfolded in human society, the church's grip, on all sorts of things men did, slipped gradually or was chopped off in one blow. Trade, industry, art, government, science, education, etc., all such human activities can blossom only if they are freed from domination not designed to their peculiar ways of being busy in the creation, choking off and distorting their growth.

However, this liberation, from a church that did not know its creaturely limits, could and did proceed in two ways. If liberation from the church meant keeping Christ imprisoned there, then the result was a withdrawal from the authority of the Lord over that part of human life. This is secularization in the bad sense. The other possibility is that man in all his activities and associations acknowledges the Lordship of Christ directly, everywhere and always. Then work and play, art, science, politics, commerce, entertainment and recreation are service under Christ and unto him as much as our worship is. That's what the Reformation was all about, although you would never know it as you listen to most 'Protestants' (miserable term) today.

You may say: all right, we are members of reformed churches, we believe that way. But do we live that way too? Is there some christianity in our life or is ours a christian way-of-life? We are talking about the difficulty of exploring the *how* of christian living today. We preach that Christ is Lord, but we too, in practice often detain him in church. And so, largely not having practised what we preached for the last four hundred and fifty years, we 'reformed christians' have real trouble seeing *how* to be 'reformational christians' now. I said largely, for there have always been men and women who struggled to confess Christ *in* (not on top of) their life's activities, in each as he would be obeyed there.

From their legacy we must draw, and build on their example.

3. The third reason for our difficulty which must be mentioned: the increasingly rapid, dynamic unfolding of creation in human culture. A lot of things are changing very fast: our fashions and our music, our recreation and reading, transportation, communication and so on. These changes are brought about by people who use their skills and talents to do something in this world during their lifetime. But now and for ever so long men are and were busy in the dark, their eyes blinded to the Light of this world. In their work and play, in their whole way-of-life with all the threads and stitches that make up the pattern, the Lord goes unrecognized. And *our* ways of speaking, thinking, working and playing were formed, by and large, by humanists. No wonder it is hard to see how to build a twentieth century Canadian christian way-of-life.

These three reasons we have briefly reviewed are obviously related. The first, our sinful, that is rebellious, nature, found a compromise in confining Christ to church (two), which in turn led to a terrible christians' neglect of the bulk of man's real job, which was abandoned to humanistic leadership, resulting in a great *gap* of mature, well considered (not cheap text-waving) answers to numerous contemporary problems (three). It's not that christians were not involved; of course they were, but they were conforming, not building christianly but accommodating to humanists' ways of doing things.

What do we do now?

The question now is: can these difficulties be overcome, should we really bother to try and build a whole christian way-of-life.

Firstly, Jesus Christ overcame sin, redeemed creation, renewed our life and makes the promise: 'He who dwells in me, as I dwell in him, bears much fruit;' and then reminds us 'for apart from me you can do nothing'. (John 15, read the whole chapter and see that it has everything to do with our theme). So we must and can, in Christ, keep his commandments.

Secondly, the great big chunk of scholasticism (the confinement of Christ to church and abandonment of the rest of life to the authority of 'reason') in our tradition cannot be undone; but its pull on us can be drastically reduced by a frank biblical recognition of this lie for what it is. And let no one confuse you: those who limit their essential commitment to Christ to church activity are not good church members, they are the worst. And they destroy the church too, as they isolate it from their daily affairs. Just look around, in Canada and elsewhere today. You meet people who stoutly defend their love for their church but ignore the comprehensive claims of Christ the Word proclaimed . . . in church. This reminds me of a fellow who lives out of town with another woman all week, and comes to stay with his wife and children on Sunday. He claims to love his family and to feel nowhere quite so well at home. Does that make him a good husband and father?

Confining Christ to church means living with someone else the rest of life, and that is betrayal of Christ, destructive of his kingdom, including the church, no matter how enthusiastic the Sunday hymn singing.

Finally, we are behind, in some things hundreds of years. The only way to change that is *to get busy*. That is the point of christian action, the christian educational movement, this conference, too. Remember we are to *explore* together. The territory is largely unknown, we do not know where we may get to, but we have Light by which to find our way, a Way of Life.

The gap

Perhaps after this you understand, more or less, why there is such a glaring hole at the end of so many sermons, catechism classes, Y.P. rallies, articles in your papers such as Young Calvinist and, yes, Credo too. With few exceptions you and I are told *that* our commitment . . . . Lots of exhortations! But *how* must our commitment to Christ the Lord propel and guide us? Silence, blank screen, white pages; . . . amen, we're going home!

And no wonder. We have just seen how formidable are the obstacles as you try to go (as you must!) from a reformed confession to a reformational way-of-life, vigorous and of our time. After all, a way-of-life is not something a longhaired solemn scholar figures out in the stuffiness of his study, or a preacher prescribes by stringing a series of platitudes together. A way-of-life is *woven in community.* By people young and old, parents with their children, farmers and artists, clerks and scientists, engineers and housewives, teachers, barbers, milkmen, journalists, lawyers, garbage collectors, mailmen, singers, secretaries, electricians, professors, hockey players, . . . etc. The list is almost endless, because the variety of what God made for us to be busy with is endless. We could not begin to form a way-of-life on our own anymore than a single cell, or organ of our body can live on its own. *Together* we mold, hammer out, fashion and give form to a way-of-life. Not from scratch. Preceding generations have built much that we keep and work with, reform and add to. What we cannot do is take it and keep it unchanged. The 'good old days' are never good enough for today, they do not *fit* today. Change, dynamic development, is an undeniable, unremovable feature of creation. In this conference we are going to talk about all sorts of things met with in life. And our intention is to begin to see *how* we must live christianly today; to get *from* the exhortation *to* the way in which.

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

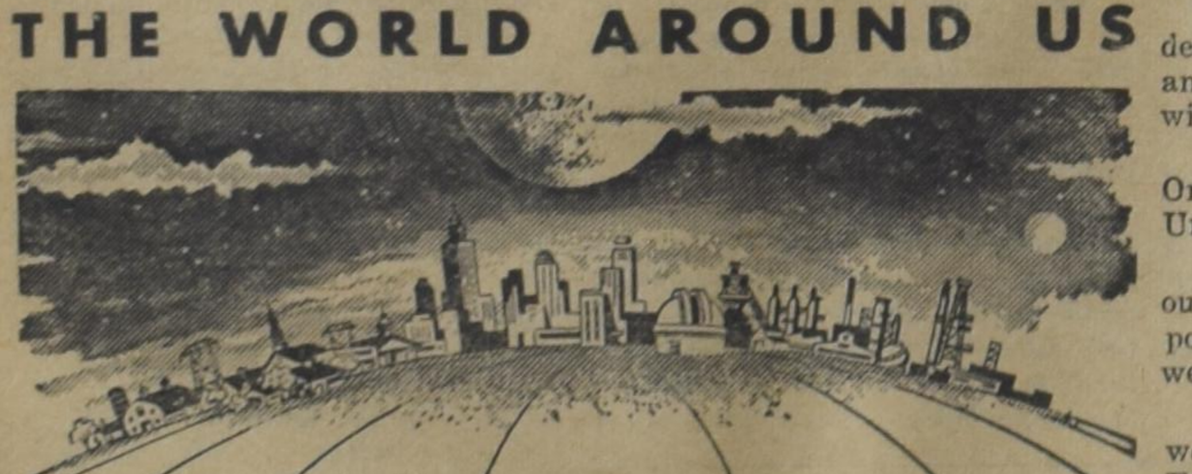

by John Vriesinga

No one can agree!

Since 1962 representatives of eighteen Latin American countries have held discussions on how to keep atomic weapons out of South America. It's been rough going for the delegates: four years of talking have not produced any progress.

The idea is not merely to have the countries involved agree not to buy or produce nu-clear weapons, the big powers, Russia, The United States and France, who now have atomic weapons, should also agree not to force them on anyone in South America.

This naturally complicates matters but it is not the main reason for the failure of the negotiations. That is caused by the fact that real unity between any group of nations, or, for that matter, people, is impossible as long as the parties are not ready to heed the biblical injunction: he who wants to be most should be the servant of all.

The nations of Europe find it impossible to agree on anything from common market to integrated defense. The two largest communist nations, Russia and China, have been at odds for years now. The new African nations which on the surface have so much in common can only agree on their hatred for white people. The South American nations, somewhat away from the centre of the busy stage of world affairs, are in no better shape.

Mexican delegates sound pretty optimistic. All we have to do now, they say, is draw up a proposed treaty and have the other countries sign it.

But what about Cuba? the delegates from Brazil asked. After all, Cuba is a Latin American country. It's not very big and today appears to be stripped of power, but still, it is a communist country. It did play a big role only a few years ago and could do so again.

The Mexicans would sign a treaty without Cuba, but the Brazilian delegation has won the support of Argentine, Colombia, Venezuela and Uruguay. And even if Cuba would sign, which Castro certainly will not, the conference wouldn't be out of the woods.

Argentine feels that the whole matter should be dealt with by the Organization of American States. This organization includes the United States.

Vénezuela also has objections. A treaty to keep nu-clear weapons out of South America should be guaranteed not only by the big powers, but by all countries that in the future may have nu-clear weapons.

That attitude seems to sweep the whole subject off the table. It would be hard enough to get the Americans, the Russians and the French to sign a treaty keeping South America free from nu-clear weapons, it's totally impossible to get every country that may have atomic weapons in the future to agree. What for instance about the Chinese?

RUMBLING OR JUST STEAMING?

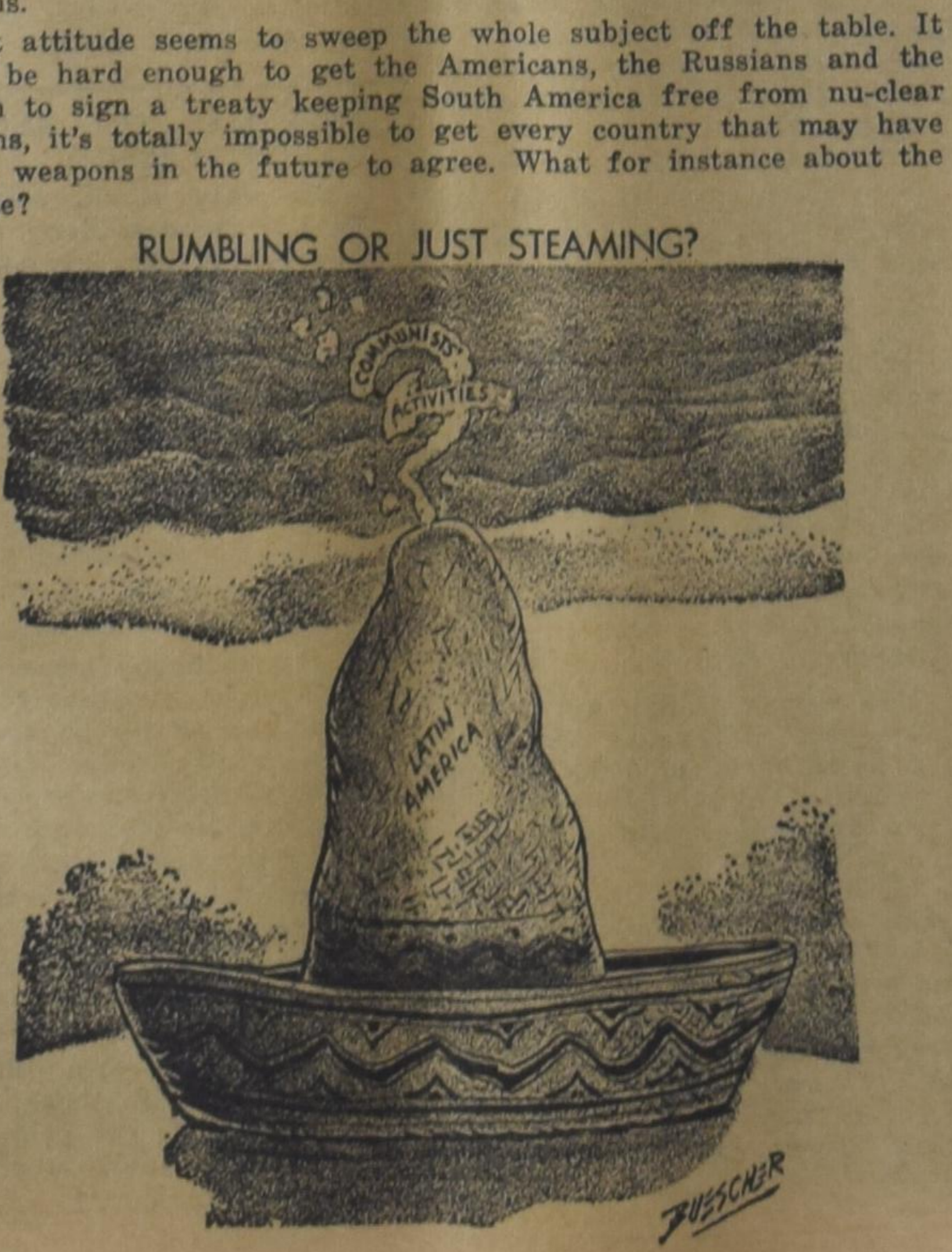

The South Americans aren't the only ones struggling with this problem. In Geneva delegates of seventeen nations, including the United States and Russia, have also talked for four years. Today they're still talking about how to stop the spread of atomic weapons to other nations. So far they haven't reached any result. But the conference carries on, in the hope of someday reaching some form of agreement.

Perhaps the most amazing thing about these conferences is the optimism of the participants. To keep on talking for four years without making any progress and still not give up seems almost super-human. Such hope in the face of all reason can only be born of the same despair that keeps a drowning man struggling for life until the very last moment.

There is ample reason for such despair. We have learned to live with the awesome dangers, but they're still very real. On May day rockets rumbled over the red square in Moscow in a carefully staged show to impress the world with Soviet might. The Russians boasted that they can now orbit a nuclear warhead and bring it down anywhere on earth. It was a bit of silly boast, because the Americans can do the same.

A British official recently reminded the people that one hydrogen bomb exploded over London would cause more damage than all the explosives dropped from German planes over all England during the entire war.

And the head of the Soviet Civil Defense Department warned the Russians that a nu-clear war would result in a complete devastation of the homeland.

Still, in the face of these grave dangers the nations are unable to solve their difficulties, as the South American countries are unable to agree on anything in the face of mounting underground communist activity.

The United States' Central Intelligence Agency told the congress not long ago that there are difficult and dangerous days ahead in South America. Three South American countries — Venezuela, Columbia and Peru — are struggling with communist agents who stir up trouble in the jungles. Guatemale finds it hard to suppress communist-led guerilla bands. Castro trains hundreds of Latin Americans in sabotage and guerilla warfare. Not one country escapes communist activity. Rumors have it that Castro's erstwhile friend Che Guevara, who mysteriously disappeared from Cuba last year, is now at work to "liberate" South America.

All this spells danger. It is tactics like these that led to the war in Vietnam, and the unrest in Africa. Why can reasonable men not recognize the danger and face it unitedly? Because they do not know and refuse to recognize the things which belong unto their peace. For nation will rise up against nation, and kingdom against kingdom, and all this is but the beginning of the sufferings.

Why Bother

(Continued from page 9)

To bridge the distance from *that* to *how* let's look at the theme of this conference and see what it has to do with our exams and our parties, our schooldays and holidays. That theme is a pregnant one, that is, it is full of meaning, biblical sense from the heart of gospel. What does it mean that

Our Commitment to . . .

CHRIST THE LORD PROPELS AND GUIDES OUR INVOLVEMENT IN THE MODERN WORLD?

a) *Christ the Lord.* — From Genesis to Revelation the Lordship of Christ Jesus is proclaimed. The Bible, Jehovah God's revelation of himself through his covenantal dealings with Israel and the early Church, crystalized in the written word, is filled with that message. There is no need to find a lot of instances now and quote them chapter and verse. Just listen how Paul sums it up in the first sentences of his letter to the Hebrews:[2]

> **When in former times God spoke to our forefathers, he spoke in fragmentary and varied fashion through the prophets. But in this final age he has spoken to us in the Son who he has made heir to the whole universe, and through whom he created all orders of existence: the Son who is the effulgence of God's splendour and the stamp of God's very being, and sustains the universe by his word of power.**

b) *Our commitment.* — That Lord asks our allegiance, demands it. Incredibly He chooses us and now we are to follow Him, to be grafted in Him, to live by the power of His resurrection. Then our life, even now, is a life in His eternal kingdom. Remember who we are: young men and women created to live in obedient response to the law of God. Either we are committed to the Lord of the universe or to something of our own choosing *in* that universe. And all the things we think, say and do are the threads which make up the tapestry of our life. And as such they are the manifestations, the fruits *of our commitment.*

c. *Propulsion and guidance.* — To move, to change, to grow takes energy, requires a power supply, a source of propulsion. Our energy, our zest we owe to him who sustains the universe (including us) by His word of power. We frequently become numb, dull, insensitive to the Spirit of God, and then question whether He is there at all, ready to drive and direct us. The Lord knows all about our weaknesses, listen to Him:[3]

Why do you say, Jacob, or "Israel" why do you say:
My life's way is not seen by the Lord.
My request for adequate help is neglected by God.
(Why do you say that?)
(Again), don't you know? haven't you ever heard that
the eternal God Jehovah, Creator of the ends of the world,
never gets tired, never gets fed up with prayers—
His understanding wisdom is inexhaustible;
He gives strength to those grown tired, and to those with no drive left He instills determination.
Young people do get tired and fed up!
Even grown young people can stumble and really take a fall.
But those who hope, expect, wait for the Lord God Jehovah get new strength:
they shall climb with eagle wings;
they shall run and not get fed up;
they shall keep on walking and never get tired . . . .

Propulsion without guidance is destructive. They must always go together. It is unbiblical to expect guidance from the gospel of Christ while refusing to be driven by the Holy Spirit. The 'golden rule' torn from the living community of christians leads astray. If you live by the power of an other spirit then that spirit will direct you also, squashing any golden rule you took along into *its* pattern.

d) *Involvement in the modern world.* — Our life is committed involvement. Where are we involved? In creation, the world which is our home. There is nothing else to be involved in! When? Now. This is our life-time. So we are involved in the *modern world.* The word 'world' can be used in several ways. We can mean by it the whole creation, as for example in the text: God so loved the *world . . . or* we can mean those among men who refuse to acknowledge Christ as Lord, as in the reference to Satan as the prince of this *world.* If you think of the parable of the weeds and the grain, then the field refers to the world in the first sense, the weeds to world in the second sense. The grain there refers to those who belong to the kingdom of God. In our theme the *world* means the creation. That creation, the world, develops, unfolds, changes, is disclosed as men are busy with it. That is why we are involved in the *modern* world. Don't leave the word *modern* to others. We need it, we must be modern, be busy with the things of *our* day. We must build, that is change too, our life together. The question is not: change or not change, but: what *moves and directs* our changing. What power sustains us, what spirit guides us.

(To be continued in next week's issue)

STUDENT CONFERENCE

Theme of Conference Acts as Stimulant Throughout School Year

Hallelujah Jehovah!

With this greeting 90 South Western Ontario high school students met at the London and District Christian High School for a two day conference, sponsored jointly by the Christian High School and the London Chapter of the Association for Reformed Scientific Studies.

Throughout the conference the theme of "exploring together how our commitment to Christ the Lord propels and guides our involvement in the modern world', was considered.

In his keynote challenge, "Why Bother", Dr. H. Vanderlaan outlined the mèaning of the theme and its significance in our lives.

The academic aspect of our theme was discussed by Mr. W. Drost in his lecture "Learning All that Stuff". He showed us the importance of a well-rounded education, not one dedicated solely to the field into which we are entering. It was emphasized that it is our responsibility as Christians to be acquainted with as many aspects of God's wonderful creation as possible.

Mr. H Feenstra's lecture, "Having a Good Time" considered the social aspect of our theme. He categorized student society into groups and made it quite evident that often students neglect to form active Christian groups, due to a striving to gain admittance and become popular in the secular groups of the public high schools.

Christianity, it was pointed out, is not a barrier to having a good time, but the knowledge that God has created the world for man to enjoy gives a Christian a truly joyous outlook and a reason for worthwhile recreation.

Our conference was concluded by a mass rally on Friday night. Here Rev. J. Vos from Chatham spoke to us on "You and Your Parents". Together, with our parents, we realized the necessity for close communication with each other, so that we might better show the world, by our words and actions, of our commitment to God.

What was our reaction to all this? Never before have we, as Christian high school students, been able to congregate in such numbers and enjoy such Christian fellowship. Our activities were numerous. We listened attentively to the lectures. In our discussions, both formal and informal, we were given the opportunity not only to voice our opinions on theoretical matters, but also to discuss many of the problems that we encounter in the scholastic, social and family spheres of our life. During our leisure time we organized baseball games, hootenannies, films and every other conceivable means of enjoyment. Our meals, provided by the London Ladies' Christian School Auxiliary were delicious. We thoroughly enjoyed ourselves.

We, as students, feel that this conference has been extremely worthwhile, a truly successful experiment. We hope that this conference will be one in a series of many. We desperately need constant reminding that we should be "propelled and guided by our commitment to Christ". We urge leaders and students of other areas to consider the organization of such conferences. We have been given much food for thought, but also a directing incentive to show our love for Christ. We thank God for the opportunity we have been given.

Hallelujah Jehovah!

Mickey Beldman

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

Because the February solutions were not published for one reason or another I give them first in short notation.

No. 192

1. RQ3, thr. 2. RQ8 mate.
1. —, R(Q)Q7; 2. RB1 (thr. 3. RB8 mate), RxR; 3. RB8 ch, RQ1: 4. RxR mate.
1. —, R(K)Q7; 2. RK, RK7; 3. RQ8 ch, RK1; 4. RxR mate.

No. 193

1. NQ5 tempo.

No. 194

1. PR7. It was required to show how white could be forced to mate the black King on KR3, QB3, QB6 and K6.

No. 195

1. PxP e.p., KR4; 2. RxP mate.

DUTCH

No. 192

1. Td3, dr. 2. Td8‡.
1. —, T(a)d2; 2. Tcl, Td3:; 3. Tc8†, Td8; 4. Td8:‡.
1. —, T(h)d2; 2. Tel, Te2; 3. Td8†, Te8; 4. Te8:‡.

No. 193

1. Pd5 tempo.

No. 194

1. h7, leidt tot mat door 3. Dh3, 3. Dc3, 3. Dc6 of 3. De6.

No. 195

1. 1. hg e.p., Kh5; 2. Th7:‡.

SOLUTIONS MARCH PROBLEMS

No. 196

1. NN-K8, thr. 2. R-N7 and 3. RxP mate. It is a matter of precision to solve this problem. The five variations make everything clear:

a. 1. —, NxP; 2. N-N8 and 3. N-K7 (Bishop obstructed).
b. 1. —, N-Q5; 2. N-Q7 and 3. N-K5.
c. 1. —, BxP; 2. B-B5 and 3. B-Q7 (Knight obstructed).
d. 1. —, B-Q5; 2. BxP and 3. BxP (Knight obstructed).
e. 1. —, B-K6; 2. B-N8 and 3. BxP (Knight obstructed).

No wonder that this problem had a first prize in a contest.

No. 197

In this problem there is one Pawn too many. You have to take one away from the position and it does not make any difference which one you take. So, there are 9 changes and 9 mates. That is all that is to it.

Without PQN4 Mate follows by QB6; (PQB2): QRB; (PQB5): NB3; (PQ5): QB2; (PK4): RK6; (PK6): RxKP; (PK7): NB2; (PKB2): RxNP; (PKN2): RB6.

We need some fun too from time to time.

No. 198

This problem was too difficult for some. Mr. Layer did a good job with this first publication.

1. RxP no threat.
1. —, K-R7; 2. NB2, KxN or BxN; 3. RB3 mate or 3. R-R7 mate.
1. —, KxN; 2. R-B3 and 3. N-B2 mate.
1. —, BxN; 2. R-R7, B-R6; 3. N-B2 mate.

No. 199

The author's solution is 1. Q-N7.

Although this problem is a "Lloyd", is has not less than two alternative solutions: 1. N-N5 ch and N-K2 ch. As a consequence this simple two-mover had a maximum of 4 points.

DUTCH

No. 196

1. P(g)e8, dr. 2. Tb7 en 3. Tc7:‡. Dit is de ENIGE mogelijkheid.
a. 1. —, Le3; 2. Lg8 en 3. Ld5:‡.
b. 1. —, Ld4; 2. Ld3: en 3. Lb5:‡.
c. 1. —, Lc5:; 2. Lf5 en 3. Ld7‡.
d. 1. —, Pc5: 2. Pg8 en 3. Pe7‡.
e. 1. —, Pd4; 2. Pd7 en 3. Pd5‡.

No. 197

Zonder pion b5 volgt mat door Dc6; zonder c4: Pc3; zonder c7: Da8; zonder d4: Dc2; zonder e2: Pf2; zonder e3: Te2; zonder e5: Te6; zonder f7: Tgf; zonder g7: Tf6.

No. 198

1. Rc7: (eerst de batterij bouwen, dan aanvallen)
a. 1. —, Kh2; 3. Pf2, Kg3: of Bg3:; 3. Rc3‡ of Rh7‡.
b. 1. —, Kg3:; 2. Rc3 en Pf2‡.
c. 1. —, Bg3:; 2. Rh7†, Bh5; 3. Pf2‡.

No. 199

1. Dg7 tempo met twee nevenoplossingen:
1. Pb5† en 1. Pe2† beide gevolgd door 2. Db3‡ of Dg7‡.

CHESS NEWS

On the 2nd of May Radio Holland announced that Petrosian had won the 10th game in the long struggle with Spassky for the world championship. The score was then 6 for Petrosian against 4 for Spassky. Does this mean that Petrosian now sees his way clear to defeat his opponent and to stay chess champion of the world? No one can tell, neither will anyone know the results before one of the two will score the absolute minimum of 12½ points, out of 24 games. Theoretically this match can now be finished after the 17th game, if Petrosian wins the remaining ones.

WHAT IS YOUR OPINION?

QUESTION 3:

If you think a maried woman should not work outside the home, do you base your conviction on the personal circumstances of the woman or the family, or do you have the well-being of the labour market in mind? In other words, do you object to working married women because they take away the jobs from the men?

"To me it seems healthier for society that men should be considered first."

☆

"It is a fact that unemployment would be less of a problem if fewer women would work. It must be observed here, however, that the difficult question of government direction and prohibition raises its head here. We might rely upon gradual enlightenment as opposed to actual passing of laws to restrict women in the labor market. The trend has been the opposite with the equal opportunity laws, with equal pay for equal work, men and women alike. However, if automation requires a future of fewer working days, both men and women will have to be educated to seek fulfillment and purpose aside from work."

☆

"No, because there are many jobs for which a woman is better qualified than a man."

☆

"As far as I can see, working women boost the economy of the country. More work, more money circulation."

"In my opinion, women are not a hazard to the labour market. This is a very old and invalid excuse of those who probably feel threatened because they feel inadequate. If women take over in any field at all, they must be more competent. This is a challenge to men to either become more competent themselves, or move to another field of labour."

QUESTION 4:

Do you believe, that in case of a high unemployment rate, married women should quit their job in order to make it possible for the men to continue to work and to support the family?

"Yes, in case of high unemployment, where many men would be out of work, and unemployment compensation prohibitively high, in other words in an emergency situation. However, I question whether it would be wise to permanently force people for any length of time."

☆

"If, in case of a high unemployment rate, it would help if a woman quit her job, of course, she should. But I don't think it would help too much."

☆

"No sentiments. Men and women are equal partners on the labour market."

☆

"A woman's salary is used. If it should be stopped suddenly, the money must be replaced by welfare money just the same as the wages of a man. Whether the salary of a man or a woman is stopped makes no difference to the economic cycle. Therefore it is useless to give up her job for a man's benefit.

QUESTION 5:

If a woman dislikes working in the home, but rather works as a nurse or in an office, is her dislike a valid reason to hold a job and entrust her children to a babysitter?

"This is my own experience: I never cared for housework, but being a wife and mother involves much more. It certainly is a worthwhile achievement to be able to keep the house neat and attractive, to have time for the children, to serve proper meals and be a cheerful companion for your husband."

"Only if her dislike is clearly so great that a babysitter would be a better companion than the mother herself. In that case the mother probably never should have married or have had children, but since she does, she might find greater satisfaction in life by working and therefore be a better mother when she is home."

☆

"The dislike of working in the home is not a valid reason for a married woman to work as a nurse or in an office and trust her children to a babysitter. The mother has promised that she, with her husband, would bring up their children to the best of their ability. Not even the very best babysitter can take over this job and do it for the mother."

☆

"It is also true that children from homes with both parents working are more likely to get into trouble. But I believe that the parent-child relationship is more a matter of quality *than of* quantity. *In other words, the intensity of the relationship means more than the amount of time spent with one's family."*

QUESTION 6:

Not many people will have objections to the employment of a married woman, as long as she has no children. But how do you judge a couple who postpones the building up of a family in order to get settled financially?

"In a good Christian marriage, an attitude like this is not possible. You cannot say "that you would like to get a house first" or "the husband does not make enough". When you meet couples like this, you immediately get the impression, that it is not really the financial part that keeps them from having children (in a very few cases it is money), but that they consider having children is too much bother. They have many blessings indeed when the home is blessed with a child. To me it seems that putting restrictions when not need, harms a marriage. Does it not seem strange to want to postpone His blessings?"

☆

"The last question must be viewed with the present state of our society in the background. Much is needed before our children are prepared for their place in society. Some parents want their children to have everything, others want them to shift for themselves. Whichever way is right depends on the parents and *on the children."*

☆

"To me it doesn't seem in harmony with the will, the intentions, the expressions of the Creator. God will take care of us financially, as long as we are faithful."

☆

"Today we want to reason out everything. Be so very practical; just so we won't suffer too much. I would say it is not right. Had I to write about this a few years ago, my answer would have been entirely different. However, after much struggling and many disappointments, having our faith deepened and our love increased toward each other by it, I now see that happiness only comes from God."

☆

"If her husband has a relatively low income, I feel they are very wise to get on their feet financially before considering a family. Couples in Holland (through lack of housing) are forced to save for years. Then they get married. If a couple here wants to get married first, and then get on their feet, what is the difference? The end result is the same, except that the couple who get married sooner have a better and fuller life. They can adjust to each other and their new status before the heavy responsibilities fall on their shoulders."

THIS WAS THE SUBJECT, AS SUBMITTED IN OUR MARCH 18 ISSUE:

The status of the woman has changed tremendously during the last decades. Many women are enlisted as students of the universities. They are not withheld from the polls. They drive a car as well as men do. Their daily work is no longer confined to cleaning, cooking and taking care of children, but countless jobs are available to women.

We hope this question may evoke a lively discussion in our paper.

AND THESE WERE THE QUESTIONS:

a Should a married woman, with a family, help increase the family's income by holding a job?

b. If you would say "no", do you also find it objectionable that she would work one or a few days a week?

c. If you think a married woman should not work outside the home, do you base your conviction on the personal circumstances of the woman or the family, or do you have the well-being of the labour market in mind? In other words, do you object to working married women because they take away the jobs from the men?

d. Do you believe, that in case of a high unemployment rate, married women should quit their job in order that the men are able to continue to work and to support the family?

e. If a woman dislikes working in the home, but rather works as a nurse or in an office, is her dislike a valid reason to hold a job and entrust her children to a babysitter?

f. Not many people will have objections to the employment of a married woman, as long as she has no children. But how do you judge a couple who postpone the building up of a family in order to get settled financially?

Picasso looks at our world

by John Knight

"If he weren't a Communist, I could really like his work."

"I think he is chuckling up his sleeves because people buy the kind of junk he produces."

"You think you've got him figured out and bang!' he changes his style."

"I am positive he's insane. Who else but a de-ranged person would paint that way?"

It is not difficult to get opinions about Picasso and the reason is simple. Picasso has dominated the art scene for most of this century. His name has become synonymous with modern art. To many Picasso IS modern art!

Picasso has indeed become a legend during his own lifetime. At eighty-five he seems indestructible, the undisputed king of the painters, still working . . . and enjoying every minute of it.

His professional experience started almost seventy years ago when at the age of sixteen he exhibited work in Barcelona, in his native Spain. One of the early works during his teens is still in his posession. A hauntingly beautiful "Rest On The Flight To Egypt". Done in warm tones that remind us of the old masters, Picasso presented a sensitive portrait of Joseph, Mary and the infant Jesus.

It wasn't long afterwards that Picasso made a trip to Paris and caught up with the "moderns". He turned to Impressionism. On his next visit, however, he became enamored by the post-Impressionists, men like Toulouse-Lautrec, the painter of Paris night life. (Christian Courier, Jan. 28, 1966)

It wasn't long afterwards that Pablo Picasso left Spain permanently to live in Paris. He soon became the undisputed leader in pioneering new art styles. Picasso simply was not satisfied with developing one style. He moved from one style to another, perfecting each new expression. By the time his fellow artists had caught up with the "lastest", king Picasso had moved on. Looking back on the first twenty-five years of this century we recognize six major periods in Picasso's development.

1. *Blue Period:* stylized, chilly figures painted in blues and greens.
2. *Rose Period:* warmer, more delicate and graceful work.
3. *Harlequin and Circus Periods:* named after the subjects the artist painted at this time.
4. *Negroid Period:* work based on the primitive, African art forms.
5. *Cubist Period:* a stylized approach that was the most revolutionary in centuries.
6. *Classical Period:* A deliberate return to older forms.

At this point Pablo Picasso had proved to the world that he could paint in any way he pleased and do it masterfully. He had also managed to shake the foundations of the art of painting. He had broken with all traditions, all he needed to do now was to reaffirm that he was indeed the genius his fellow artists claimed him to be.

GENIUS: SO WHAT?

To call Picasso a genius and undisputed master of his trade is, of course, not the same as approving of his work. There is more to painting than the skillful application of paint in a carefully balanced composition. Line, form and colour properly related can be beautiful. But if the *content* is sick and reflects the mind of an artist with an unwholesome outlook on life, we can no longer talk about beautiful work. (Perhaps we could call it devilishly beautiful", as Dr. Calvin Seerveld of Chicago's Trinity College did last year during a discussion on Picasso's Guernica.)

It was especially during the thirties that Picasso became preoccupied with the kind of work we see on this page. It is a cry of defiance against a world of violence. At first this seems to strike home as a "noble idea". Didn't Max Beckmann do something similar during these years when he painted "Departure"? Isn't it correct to use all our energy and talent to point an accusing finger at a war-crazed world? Why, even the great theologian Paul Tillich has called *Guernica* a "great Protestant painting". Certainly a man of his callibre ought to know about these things!

PABLO PICASSO. — GUERNICA 1937 —(Oil on canvas)

MINOTAUROMACHY

This work, an etching, was done in 1935. For several years Picasso had been obsessed with this theme of war, violence, destruction of society and a disregard for human dignity. Another great Spanish artist, Goya, fascinated by local bullfights had produced a series of etchings more than a hundred years ago. His series was called "Tauromaquia" and stressed the conflict between man and beast in and out of the bullring. Some have tried to relate Picasso's work to Goya, but we have to go back much further into history to understand Picasso's subject. Those who have read Mary Renault's recent books "The King Must Die" and "The Bull From The Sea" will recognize the subject. *Minotaur*, legendary offspring of the wife of Crete's god-king and a bull sent by the sea-god Poseidon. It was to Minotaur, the half-man, half-beast that youths were offered in sacrifice. It was around this monster that a civilization was built on the island of Crete at the beginning of Western civilization. Picasso who views the world around him as a place of violence, blames a "modern" Minotaur for the condition the world is in.

As an avowed Communist he no doubt had compassion for the oppressed masses, the innocent victims of a "self-centered" aristocracy. Such innocence is portrayed in the girl holding a candle. But who is Minotaur and what is his rule? That he is a brute is pretty obvious from the picture, nonchalantly resting from a recent conquest, he is oblivious to the mutilated body of a woman, one of his victims. Does he portray war, the soldier, the dictatorial rulers. Is that the kind of individual who destroys, kills, rapes, mutilates. Or is Picasso creating an image of a greater power, a god-king, perhaps even God himself?

At the left of the picture is a ladder and the person who is climbing the ladder has the appearance of Jesus. He is running away from the scene! Picasso seems to accuse our Savior of weakness.

PABLO PICASSO. — MINOTAUROMACHY 1935 (Etching)

GUERNICA

During Picasso's Minotaur period a small town in his native Spain was destroyed by German bombers. The name of the town: Guernica!

Picasso coralled all his technical knowledge and started to paint Guernica. It is generally recognized as one of the greatest paintings of this century. Painted in only one colour, it combines elements of Picasso's early periods: the crude forms of the blue period, the chaotic appearance of the Cubist period, the sensitive elements of his classical period. The huge canvass (I've been told it is almost 19 feet long) took only one month to complete. The art critic of the New York Times, John Canaday explains why Guernica is such a masterpiece when he says that Picasso combined a spiritual maturity and the ability to marshall all his technical knowhow when the "cataclysm" hit Guernica. To Mr. Canaday these three elements: mature judgment, technical ability and emotional stimulus from the subject are needed to produce a great painting. We certainly can't quarrel with that! Picasso has captured the war's destruction and all its ugliness. There is a horse that tramples on the broken body of a soldier (the man holding part of a sword). To the right of the horse we see figures disturbed from their daily chores, rushing outside to find out what "the commotion is all about". Their expression is one of genuine surprise and disbelief. A wellknown Roman Catholic critic believes the figure holding the lamp is an angel. At the extreme right we see a woman partly covered by a heavy beam, she seems to cry through a little window above her to a God, who isn't there.

The real action of the painting is directed toward the left. The woman rushing from her house, the direction of the angel's arm, the horse's head, the dead soldier and a mother holding the corpse of her child all point to Taurus, the bull. Is the bull to blame for all this destruction and chaos? It doesn't seem like it. He has just slipped into the picture. (The light area in the upper left hand corner is his tail — the bull's body doesn't show up well in small reproductions.)

What is the bull's attitude? It seems to be one of non-involvement. He is "foreign" to the scene, even though a woman near him cries out to him. Why this focal point so far away from the centre? Why didn't Picasso place the bull where he put Minotaur in the etching we discussed above. What is he trying to say about the relationship between the Bull and the destruction of Guernica?

GOD IS DEAD?

Psalm 14 quotes the *fool* as saying: "There is no God". Today theologians claim "God is dead!" Picasso, an atheist, says something similar. If there is a God, He is like that bull in Guernica. He doesn't want to get involved, he doesn't care about the misery of this world, he may as well be dead! Guernica is the boldest statement Picasso has made to his audience. It is a great modern painting when judged from a technical point of view. It is the painting that speaks of an ugly life, a hopeless life. It contrasts sharply with Beckmann's "Departure", the last painting discussed in this series. Beckmann contrasted our ugly world with an "escape", a departure, led by the Fisher-King. Picasso defies, the king of the painters does not know the King of heaven and earth.

(Photos Museum of Modern Art)

On Parliament Hill

Only seven or eight weeks ago, the normal legislative proceedings in the House of Commons were interrupted by charges and countercharges that later came to be known as the Munsinger affair. The uproar in the House surpassed all previous verbal warfares which have tended to prolong our Parliamentary sessions in the past; it was one of the most violent debates in Canada's Parliamentary history. In the exchange of verbal mudballs hurled across the floor of the House, Justice Minister Cardin accused the former Conservative Government of mishandling the Munsinger case when it was informed about it by the RCMP in 1960, in which (the Justice Minister said) at least two former Conservative Cabinet Ministers had been engaged in more than just social relations with Mrs. Munsinger.

Mr. Cardin also charged that "the leader of the Opposition mishandled this case, which (he said) "in some ways was worse than" the British Profumo case, and in which security measures were at stake because Gerda Munsinger "had at one time been employed and worked in espionage work".

In the meantime the Munsinger inquiry, headed by Justice Minister Spence of the Supreme Court of Canada, and set up by an order-in-council, has been looking into the allegations with its doors open to the public. The main criticisms against the inquiry have been directed against the terms of reference of the inquiry, which are beyond Mr. Spence's control and realm of authority. The main question before the Munsinger inquiry is whether or not a security risk existed, and whether or not it was adequately dealt with by the former Conservative Government. This obviously involves Mr. Diefenbaker and his former Justice Minister Davie Fulton, as well as Mr. Cardin—the present Justice Minister who made the charges. But oddly enough there are no charges or allegations of any sort against Mr. Fulton. And Justice Minister Lucien Cardin, who was expected to be the first witness at the inquiry, has not appeared as yet to substantiate the charges which he made in the House and at a press conference last March 10. It would be a step in the wrong direction in Mr. Spence's attempt to do justice, if Mr. Cardin does not appear at all. For without judicial scrutiny into Mr. Cardin's charges against the Conservative former Justice Minister and the Opposition leader, Mr. Spence may make his final conclusions and judgments without considering the validity of Mr. Cardin's statements, and the damage they have done to certain political images.

Mr. Cardin must appear at the inquiry and substantiate his charges, so that justice may prevail for both the leaders of our country and the public in general. It must be remembered that Justice Minister Lucien Cardin has staked his position on the outcome of the inquiry, and if Justice Mr. Spence finds that his charges were unfounded, Mr. Cardin must resign. There is little room for representatives who are dishonest or defile the course of justice; especially for "Justice" Ministers who fit this category.

More astonishing than the absence (as of today - May 2) of Justice Minister Cardin is the revelation that for the last 16 months the present Liberal Government knew about the Munsinger case. Back in November 1964 Prime Minister Pearson instructed RCMP Commissioner Mr. McLellan to provide him and his Justice Minister Favreau with "information about any impropriety" of any cabinet minister or MP that may have occurred in the last ten years. Mr. McLellan did so, and told the PM about the file on Gerda Munsinger with references in it to Pierre Sevigny, the former associate minister of national defence.

The timing of the PM's request on such information from the RCMP is revealing. For only a week earlier Erik Nielsen (PC, Yukon) had made his charges in the House of Commons about a $20,000 bribery, which resulted in the Dorion Inquiry and the Dorion Report. It seems logical to conclude therefore that the Prime Minister's request for this information from the RCMP at the time when the Liberal Party was under heavy attack, was intended to be used as a possible counter-charge to Mr. Nielsen's bribery charges against certain members of the P.C. Party. But Justice Minister Favreau decided not to use it. The reason is not important; possibly it was delayed because Mr. Favreau realized that the Munsinger case was not as important as the Dorion case. More important is the fact that, knowing that the Musinger case may have involved a threat to security and knowing that the case may have been mishandled by the former Conservative Justice Minister Fulton, the Prime Minister and his Justice Minister then, Favreau decided not to look into the matter along the normal judicial routines; instead they decided to keep the file in the Prime Minister's office.

This tends to suggest two things. First one questions why Pearson made this decision, and secondly one wonders to what extent the Prime Minister was truly concerned about national security and the maintenance of justice. Had the Prime Minister's main concern been national security and the proper course of justice, it seems that he should have had the Justice Department look into the matter and make charges, if such proved to be appropriate. But the P.M. did not do so; instead he decided to keep it in his office for about 16 months. This in turn tends to suggestthat he may have decided to wait for an opportune moment of releasing the information. He may have decided to wait for the time when the revelation of the Munsinger case would weigh most heavily on the Conservatives in the public's mind.

If these apparent intentions are true (and this the reader must decide) then it follows that the P.M. himself was little concerned about national security and the upkeep of justice, but that his greatest concern was to smother the image of the Conservative Government—an act of political revenge.

Yet, on the other hand it must be noted that it was not the Prime Minister who revealed the Munsinger affair in the House, but his Justice Minister Lucien Cardin. Perhaps the Prime Minister instructed the Justice Minister to do so, although the evidence does not seem to indicate that this was the case. For it was at the moment when the Justice Minister was under heavy attack about the Spencer case when he threw out the Munsinger charges. The Prime Minister's attitude towards the Justice Minister thereafter, and the Justice Minister's written resignation (which the P.M. did not accept) seem to indicate that the Justice Minister was not instructed to bring the Munsinger case to the House's attention, but that it was done out of fear of his own name and position.

Nevertheless, the readers must search for the ulterior motive. And Justice Minister Cardin, who also knew of the case, should be viewed with similar suspicion. We do not want Prime Ministers or Justice Ministers who defile fellow Representatives' names for the sake of political revenge, and under the pretence of concern for such things as national security and the maintenance of justice.

H. R. Jonker

VARIA

BONES

Examining the body of any organization, we find at least four kinds of bones:

1. There are the wishbones, who spend their time wishing somebody else would do all the work.
2. There are the jawbones, who do all the talking, but very little else.
3. There are the knucklebones, who knock everything that everybody else tries to do.
4. Finally, there are the backbones, who get under the load and do the work.

The Prairiescope.

S REALTOR
struik
JOHN
REAL ESTATE
964 Albion Rd. at Thistletown Plaza, Rexdale
741-4404
"the name which stands for
Service, Satisfaction, Saving and — Sold"

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements .. $3.00
Engagement-announcements $3.00
Marriage and anniversaries $5.00
Notifications of death $4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Mr. and Mrs. Daniel Vander-Steen of St. Catharines, Ontario, are pleased to announce the marriage of their daughter

RITA
to
Mr. VERLYN D. VERBRUGGE

son of the Rev. and Mrs. J. C. Verbrugge of Rochester, New York.

The wedding will take place on Saturday, June 11, 1966 at half past two in the Calvin Seminary Chapel, Grand Rapids, Michigan.

The Rev. J. C. Verbrugge will officiate.

Future address: Mkar, Nigeria.

NOTICE

Anyone wanting to resettle, come to East Palmyra, New York. We have Christian Reformed Church and a Christian School, free bus transportation. Near all types of industry, many job openings both in industry and on farms. If interested write to: Mr. Abram Boerman, 74 Walworth Road, Marion, New York 14505 U.S.A. — Chairman Immigration Committee.

CALGARY CHRISTIAN SCHOOL

For expansion we require
$30,000

6% offered on long term loans, or First Mortgage on $90,000 Land & Buildings. Write to: Calgary Society for Christian Education, % 1029 - 17th Ave., S.W. Calgary, Alta.

Expanding Construction Company in the Oshawa, Ontario area is looking for

MEN

Steady employment. Good wages and usual benefits. No experience necessary. Training in good trade possible. For more information write no. 1877, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

VOORTMANS *Dutch Style* COOKIES

let you see how good they really are

...and they taste just as good as they look

Look for VOORTMANS on the cookie shelf at your favourite food store. They cost no more, but you'll be delighted with their finer quality and "different" taste.

VOORTMANS
Dutch Style Cookies

Buy them at your local food store

CROSS WORD PUZZLE

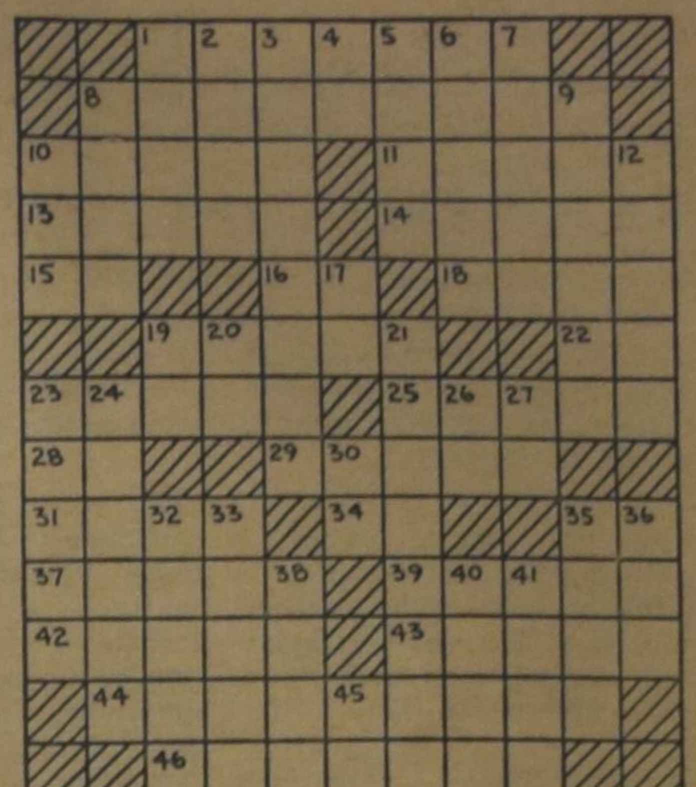

ACROSS
1. Wrinkles
8. Reasonable
10. Singing group
11. Sheer fabric
13. Sicilian tourist attraction
14. Finished
15. Compass point
16. Therefore
18. Burglar: slang
19. Neighbor of New Brunswick
22. Familiar Latin abbreviation
23. Play
25. Gaiters
28. Editorial pronoun
29. So. African province
31. Microscopic peril
34. Prefix used with monthly, yearly, etc.
35. Music note
37. Namesakes of Miss Ponselle
39. Lyric
42. Lighter part
43. Catkin
44. Confinement
46. Swords

DOWN
1. Coagulate
2. Weather word
3. Half-caste
4. Like
5 Location
6. Black
7. Part of the playground scene
8. Exclamation of disgust
9. Judicial writ
10. Able
12. Borders
17. Ahead
19. Kettle
20. Before noon
21. Gauge
23. Pygmy
24. Related again
26. Another Kettle
27. Mulberry
30. Jewish month
32. Willow
33. Horse blanket: Sp.
35. Man from Helsinki
36. Simulate
38. Stride
40. Arabian chieftain
41. Durocher and namesakes
45. Nickel: sym

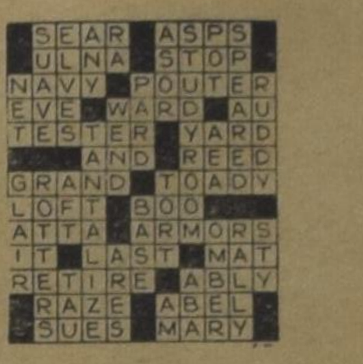

SOLUTION
to previous
Cross Word Puzzle

COME TO THE
Christian Reformed Ladies Societies
!!!CONVENTION!!!
in
GUELPH, ONTARIO
on
MAY 25, 1966

MORNING SESSION:
Speaker: Rev. J. Hielema from Forest, Ontario.
Topic: Jeugd Zoekt Een Haven

AFTERNOON SESSION:
"Diary of Anne Frank" as presented by the Drama Club of the Hamilton Christian High School.

It promises to be a very interesting and enjoyable day.

Entree tickets ($1.00 each) will be available at the door. The dinner tickets ($1.00 each) must be ordered ahead of time through Mrs. Audrey Zwiers, Box 1205, Kingsville, Ont.

LEONARD VERBEEK B.C.L. LL.B.
BARRISTER AND SOLICITOR
of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)
7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14
Phone 259-7638 (office)
741-1247 (res.)

BRAMPTON TRANSPORT LIMITED
requires tractor and truck
DRIVERS
experienced preferred but not essential. We will train you. Only men over 21 years with steady employment and good driving records need to apply. Year round employment. C.L.A.C. labour agreement. Reformed Churches and Chr. School nearby.
Please contact Mr. W. P. Johnston, 115 Oranda Rd., Brampton, or phone 451-5301 or 677-1945, or Hamilton 544.2931.

VAN'S MOVING & CARTAGE
Owned and operated by J. Vander Wal.
- TRUCK LEASING
- TRACTOR AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

MORE SUBSCRIBERS
is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

EXPERT WATCH and CLOCK REPAIRS

for
Brampton and surroundings
Harry Wierenga
Jeweller-Watchmaker
14 Stavely Cres. (Peel Vill.)
Phone: 459-4561
BRAMPTON, ONT.

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(69)

Polite society had been affronted, but the sermons had attracted an attentive, strangely mixed crowd — there was not even standing room today in the church — and John, regardless of criticism, had pursued his appointed design. It was like John, she thought happily, to turn people gently to the Scripture, while Mr. Romaine thundered denunciation, and dear Cowper vented his disapproval in caustic verse. None of them had approved turning Westminster Abbey into a concert-hall for the commemorative production of Handel's Oratorio, the suspension of worship, so that thousands of careless dilettantes might admire and criticize the musical rendition and accompaniment of words which fell on unheeding ears. Mr. Cowper, who had become quite well known, now that John had launched him as an author by seeing to the publication of his first poems, had animadverted satirically upon it:

> Man praises man. Desert in arts or arms
> Wins public honour; and ten thousand sit
> Patiently present at a sacred song,
> Commemoration-mad; content to hear
> (O wonderful effect of music's power!)
> Messiah's eulogy for Handle's sake.

But John never content to sting where he could hope to heal, had taken those pregnant texts which many lovers of the Oratorio disbelieved and most disregarded and brought the implications to their startled or wistful attention. He was concluding now. Long familiarity with his methods made her as sure as if he had given a signal. No — she was wrong. He was repeating, for those who had not been present at the early sermons delivered a year ago, the summary of his reasoned quarrel, not with the Oratorio but with the strange phenomenon of its popularity. His face, under the full formal wig which he now always wore, was all earnest absorption.

"I represent to myself a number of persons involved in one common charge of high-treason," he was saying. "They are already in a state of confinement but not yet brought to their trial. There is not the least doubt of their guilt being proved, but they are entirely regardless of their danger and wholly taken up with contriving amusements that they may pass away the term of their imprisonment with as much cheerfulness as possible. Among other resources they call in the assistance of music. They choose, amid a great variety of subjects, to make the solemnities of their impending trial, the character of their Judge, and the awful sentence to which they are exposed, the groundwork of a musical entertainment . . . their attention is chiefly fired upon the skill of the composer in adapting the style of his music to the very solemn language and subject with which they are trifling. The King however, out of his great clemency and compassion prevents them with his goodness. Undesired by them, he sends them a gracious message. He assures them that he is unwilling they shall suffer. He points out a way in which their submission shall be accepted, and in this way he offers them a full and free pardon. But instead of taking a single step towards compliance with his goodness, they set his message likewise to music and this, together with a description of their present state and of the fearful doom awaiting them if they continue obstinate, is sung for their diversion to the sound of cornet, flute, harp, sackbut, psaltery, dulcimer and all kinds of instruments. Surely, if such a case could be found in real life, though I might admire the musical taste of these people, I should commiserate their insensibility."

The young man in the pew ahead stirred and leaned forward, intent on the words. His handsome face, even more — for she loved fine clothes — the not-quite-foppish elegance of his dress, had drawn her attention before the service commenced, though he had taken his seat unostentatiously.

"But is not this case more than a supposition? I should insult your understanding if I judged a long application necessary. My supposition must already have led your thoughts to the subjects of the Messiah and to the spirit and temper of at least the greater part of the performers and of the audiences. Mr. Handel has been commemorated and praised in a place professedly devoted to the praise and worship of God. But alas! How few are disposed to praise and commemorate Messiah himself! The same truths, divested of the music, are heard by many admirers of the Oratorio with indifference, too often with contempt."

John leaned out over the pulpit. He had returned now to his concluding sermon.

"It is probable that those of my hearers who admire this Oratorio may think me harsh and singular in my opinion, that of our musical compositions this is the most improper for a public entertainment. But while it continues to be equally acceptable whether performed in a church or at a theatre, and while the greater part of the performers and of the audience are the same at both places, I can rate it no higher than as one of the many fashionable amusements which mark this age of dissipation. Though the subject be serious and solemn in the highest sense, yea for that very reason, yet if the far greater part of the people who frequent the Oratorio are evidently unaffected by the Redeemer's love and uninfluenced by his commands, I am afraid it is no better than a profanation of the name and truths of God, 'a crucifying the Son of God afresh.' You must judge for yourselves. If you think differently from me, you will act accordingly. Yet —"

His earnest appeal ended in a church as still as death. The young man in front was staring at him as though transfixed. It wasn't eloquence, Mary thought. He never played on the emotions, and in preaching largely extempore he avoided the balance and period which drew attention to composition rather than to matter. It was, she supposed, his directness, the fact that he knew the human heart, felt both what he said and what his hearers were thinking when he said it. Her John, her Golden Image . . . wonderful to know that he was being valued and loved, in spite of opposition . . . wonderful to see this attentive auditory In Olney Church she had almost unconsciously checked off the townspeople who attended Sunday by Sunday. Here few of the hundred families of parishoners came at all regularly, but their place was filled with strangers of every sort and of every party. It had distressed John at first: the absence of the wealthy merchants whose tithes paid his stipend; the departure to otner churches of those who resented his Methodism and innovations — how some of them disliked congregational singing! — the vexation of those who, arriving late, could not be accommodated in their customary pew, so that a church-warden had urged John not to let it be known when he was preaching. He had printed and sent to them that most gently reasoning document "A Token of Affection and Respect to the Parishoners", and some few had responded. But in general his congregation was as little parochial as John Wesley's at City Road Chapel. And, having delivered his soul, he was content, if not satisfied, to have it so.

They were singing now, the favourite of John's after-sermon hymns, his paraphrase of the conclusion of Hebrews:

> **"Now may He who from the dead**
> **Brought the Shepherd of the sheep,**
> **Jesus Christ, our King and Head,**
> **All our souls in safety keep."**

Mary and Betsey settled back in the pew after the Benediction while the church emptied into the chill December air, the unusual Sunday hush, of Poultry and Cornhill. John would come as soon as he could, but his vestry was unusually crowded. Her eyes followed the broad-shouldered, gowned figure past the chancel with its great baldaquin behind the Communion table, the baldaquin which always reminded her of their four-poster bed. He had gained the south door leading to the Vestry.

The young man in front had not moved except to let other worshippers pass to the aisle. Head bowed, remained apparently in devotion, but not too absorbed to watch his opportunity. When, according to Mary's reckoning, her husband would be disposing of his last consultant, he rose, slipped on the heavy dark cloak which seemed designed as a disguise, so little did it suit the richness of his wine velvet breeches, took his tall hat from beneath the seat and made his way, with rather affected casualness, to the south door.

(To be continued.)